

Grey Scale #13

DANES-PICTA.COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LOTNICZYCH I OPK

JAWNE

Egz. Nr 1

**W Z O R Y
MELDUNKÓW OFICERÓW SZTABU I SZERÓW
SŁUŻB ODDZIAŁÓW (ZT) WOJSK OPK**

49578

WARSZAWA

WRZESIEŃ

1980

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LOTNICZYCH I OPK

JAWNE

Egz. Nr 1

W Z O R Y
MELDUNKÓW OFICERÓW SZTABU I SZEFÓW
SŁUŻB ODDZIAŁÓW (ZT) WOJSK OPK

49578

WARSZAWA

WRZESIEN

1980

WYDZIAŁ WOJSK LOTNICZYCH I OPK

"ZATWIERDZAM"
KOMENDANT WYDZIAŁU

~~_____~~
Egz.nr ....

1

gen.bryg.pil.dr Zdzisław ŻARSKI

Dnia "___" _____ 1980 r.

(170)

*Przełlas. -
prot. 1, z dat. 2.09.97
Dus -*

W Z O R Y

*****

MELDUNKÓW OFICERÓW SZTABU I SZEFÓW SŁUŻB ODDZIAŁÓW /ZT/

WOJSK OPK

SZEF KATEDRY TAKTYKI WOJSK OPK

płk doc.dr Jerzy FIJAŁKOWSKI

T R E Ś Ć

	Strona
I. BRYGADA WOJSK RAKIETOWYCH OPK	3
1. Meldunek st.pomocnika szefa sztabu ds. rozpoznania	4
2. Meldunek starszego oficera operacyjnego	7
<u>3. Meldunek szefa łączności .....</u>	<u>11</u>
4. Meldunek kwatermistrza	13
<u>5. Meldunek szefa służb technicznych .....</u>	<u>17</u>
6. Meldunek zastępcy ds. liniowych	20
7. Meldunek szefa sztabu	23
8. Meldunek decyzji dowódcy	25
9. Meldunek bojowy	31
II. PUŁK LOTNICTWA MYŚLIWSKIEGO OPK	33
1. Meldunek szefa rozpoznania	34
2. Meldunek starszego pomocnika szefa sztabu ds. operacyjnych	37
<u>3. Meldunek szefa łączności /dcy batalionu łączności i UL/ .....</u>	<u>40</u>
<u>4. Meldunek st.inżyniera .....</u>	<u>43</u>
5. Meldunek dowódcy batalionu zaopatrzenia	47
6. Meldunek szefa służby chemicznej	51
<u>7. Meldunek st.nawigatora .....</u>	<u>53</u>
<u>8. Meldunek szefa strzelania powietrznego .....</u>	<u>56</u>
9. Meldunek zastępcy d-cy ds. politycznych	58
10. Meldunek /propozycje/ szefa sztabu	61
11. Meldunek decyzji dowódcy	64
12. Meldunek bojowy	67
III. BATALION RADIOTECHNICZNY OPK	71
1. Meldunek pomocnika szefa sztabu ds. rozpoznania.	72
2. Meldunek st.pomoc.szefa sztabu ds. operac.	75
<u>3. Meldunek szefa łączności .....</u>	<u>78</u>
4. Meldunek zastępcy dcy ds. liniowych	80
<u>5. Meldunek szefa służb technicznych .....</u>	<u>82</u>
6. Meldunek kwatermistrza	85
7. Meldunek /propozycje/ szefa sztabu	90
8. Meldunek decyzji dowódcy	92
9. Meldunek bojowy	95

I. BRYGADA WOJSK RAKIETOWYCH OPK

MELDUNEK ST. POMOCNIKA SZEFA SZTABU BR OPK
ds. ROZPOZNANIA

Siły zbrojne państw NATO są w gotowości, aby w dogodnym momencie rozpocząć działania wojenne z użyciem lub bez użycia broni jądrowej.

W warunkach zastosowania konwencjonalnych środków rażenia celem pierwszych zmasowanych uderzeń będzie wywalczenie i utrzymanie przewagi w powietrzu i w broni jądrowej, a ponadto niszczenie przepraw przez przeszkody wodne, wstrzymywanie ruchu wojsk w kierunku dofrontowym oraz niszczenie portów i baz morskich, a także dużych aglomeracji miejskich w celu wywołania paniki wśród ludności cywilnej.

W związku z tym obiektami uderzeń mogą być w pierwszej kolejności obiekty systemu obrony powietrznej /RLP, dywizjony raketowe, lotniska i SD/. W drugiej kolejności bazy morskie i porty, mosty i przeprawy przez WISŁĘ oraz miasta GDYNIA, HEL, GDANSK, TCZEW, MALBORK i inne.

Nalot ŚNP nieprzyjaciela na osłaniane obiekty może być wykonany z kierunku północnego siłami około 60-80 samolotów, na wąskim lub szerokim froncie w jednym lub w dwóch rzutach. Każdy rzut może składać się z 4-8 grup samolotów. Przerwy czasowe pomiędzy rzutami mogą wynosić do 10-15 minut.

Nalot ŚNP nieprzyjaciela na osłaniane obiekty z innych kierunków jest mało prawdopodobny, jednak nie należy wykluczyć nalotu ŚNP z kierunku zachodniego i południowo-zachodniego.

Przy nalocie z kierunku północnego zadaniem grup samolotów z pierwszego rzutu może być obezwładnienie środków obrony powietrznej /dor-27,28; lotnisk WEJHEROWO i PRUSZCZ GDANSKI; RLP-710, 711, 713; PłSD w m. LEŚNIEWO/ rozmieszczonych w rejonie m. HEL, GDYNIA, GDANSK, natomiast zadaniem grup samolotów z drugiego rzutu, po obezwładnieniu środków OP przez pierwszy rzut, będzie niszczenie obiektów rozmieszczonych na HELU, w GDYNI i w GDANSKU.

W skład grup uderzeniowych może wchodzić od 4 do 12 samolotów typu: F-104, F-4, F-111, F-16, A-6, A-7, Jaguar i Tornado. Ugrupowanie samolotów w grupie w kolumnę par /kluczy/, odległość pomiędzy parami /kluczami/ w grupie może wynosić około 800-2500 m, a pomiędzy grupami około 5-15 km.

Profil lotu grup uderzeniowych na trasie lotu kombinowany /poniżej dolnej granicy pola wykrywania przez RLP/, a przy dolicie do strefy ognia dywizjonów raketowych i do obiektu uderzenia, na wysokości rzędu 100-500 m, lub z zastosowaniem manewru przeciwraketowego.

Przy nalocie ŚNP nieprzyjaciela z kierunku zachodniego i południowo-zachodniego, zadaniem grup samolotów z pierwszego rzutu, może być obezwładnienie środków obrony powietrznej /RLP-712, 710, lotnisk w m. WEJHEROWO i PRUSZCZ GDANSKI, dor-29, 28, 27 i PłSD w m. LESNIEWO/, a zadaniem drugiego rzutu może być niszczenie obiektów w GDYNI, GDANSKU i w HELU.

Odległość wykrycia ŚNP nieprzyjaciela na małych wysokościach z kierunku północnego wynosi 30-60 km /2-4 min. lotu/ od osłanianych obiektów /linii brzegowej/ co pozwala nieprzyjacielowi już na zastosowanie niektórych środków rażenia. Odległość wykrycia z kierunku zachodniego i południowo-zachodniego zwiększa się do 6-10 minut lotu ŚNP, co wyklucza możliwość uzyskania zaskoczenia przez nieprzyjaciela.

Pokonywanie środków obrony powietrznej, będzie prowadzone z zasady z małych wysokości rzędu 100-200 m. /poniżej dolnej granicy strefy wykrywania lub strefy ognia/, a następnie po nabraniu wysokości "górką" w martwym stożku, atak z lotu nurkowego.

Atakowanie dywizjonów ogniowych może być prowadzone 2-3 parami samolotów, kolejno z jednego kierunku lub jednocześnie z różnych /2-3/ kierunków. W tym czasie lub z niewielkim wyprzedzeniem /1-2 min./ grupa osłony /2-3 pary/ wykona uderzenie na środki bezpośredniej osłony dywizjonu ogniowego /środki plot./.

Niszczenie obiektów stałych /bazy morskie, porty, miasta, przeprawy itp./ może odbywać się poprzez wykonanie

ataku z jednego lub kilku zająć, jednocześnie z jednego lub kilku kierunków.

Atak na obiekty może być wykonany różnymi środkami rażenia /bomby burzące, paliwowo-powietrzne, napalm, raketami kierowanymi i samonaprowadzającymi się oraz z broni pokładowej/ z maksymalnej odległości dla danego rodzaju środków rażenia.

Maskowanie nalotu może odbywać się przez stosowanie zakłóceń radioelektronicznych wszystkich zakresów częstotliwości oraz zakłócenia pasywne. Zakłócenia mogą być imitowane ze specjalnych samolotów patrolujących w rejonie BAŁTYKU, poza zasięgiem środków przeciwdziałania ogniowego, a także z samolotów bojowych w grupach uderzeniowych.

Istnieje również możliwość działań grup dywersyjno-rozpoznawczych na dywizjony ogniowe i na kolumny będące w marszu siłami w składzie 10-25 ludzi. Ataku należy oczekiwać na 30-60 minut przed wykonaniem nalotu przez ŚNP nieprzyjaciela.

MELDUNEK STARSZEGO OFICERA OPERACYJNEGO 9 BR OPK
=====

9 BR OPK w składzie docelowym posiadać będzie dwanaście dywizjonów ogniowych rakiet OPK, w tym siedem wyposażonych w PZR S-75M i pięć wyposażonych w zestawy S-125. Na dzień dzisiejszy brygada posiada odpowiednio sześć i trzy dywizjony ogniowe rakiet ukompletowane stanem osobowym do etatu "W" w ponad 70%. Uzupełnienie stanem osobowym oraz środkami transportu dywizjonów i skadrowanych przy nich baterii osłonowych, zabezpieczone jest w pełni przybywającymi w SA żołnierzami rezerwy oraz pojazdami z GN w czasie 6-8 godzin.

Melduję, że brygada otrzymuje przeszkolone obsługi sprzętu radiotechnicznego, startowego, technologicznego i łączności, nie otrzymuje natomiast żołnierzy dla pododdziałów ochrony i transporto-goepodarczych, które mają powstać w drodze uzupełnienia w WKW.

Sprzęt raketowy dla nowo organizowanych dywizjonów przybędzie bez środków ciągu, stąd zachodzi konieczność zorganizowania transportu ze stacji wyładowania do rejonu nowych stanowisk startowych.

Etatowe dywizjony raketowe wyposażone w PZR S-75M posiadają po 3 jo rakiet i zapewniają prowadzenie działań bojowych średnio przez okres 4-5 dni, dywizjony wyposażone w PZR S-125 mają po 1 jo rakiet i zapewniają odpieranie 2-3 zmasowanych nalotów ŚNP nieprzyjaciela. Zachodzi zatem konieczność uzupełnienia w rakiety wszystkich dywizjonów do 3 jo, w tym nowo przydzielonych. Stanowi to razem około 180 rakiet, które należy przewieźć siłami i środkami brygady.

W kwestii gotowości bojowej należy wyróżnić dwa okresy czasowe:

- aktualny - dziewięć dywizjonów ogniowych rakiet gotowych do prowadzenia działań bojowych;
- na 15.00 5.8 - dwanaście dywizjonów ogniowych rakiet po rozwinięciu, uzupełnieniu w rakiety i włączeniu w system gotowości bojowej nowych dywizjonów.

Obywatelu pułkownika, nelduję, że na podstawie analizy wskaźników możliwości ogniowych określone zostały słabsze kierunki obrony rakietowej.

Biorąc pod uwagę zadanie bojowe brygady, położenie i charakter bronionych obiektów, możliwości nieprzyjaciela powietrznego i jego prawdopodobną taktykę działania, a także możliwości bojowe sił i środków brygady oraz zamiar wykonania zadania ogłoszony przez Obywatela pułkownika, proponuję, nie dokonując korekty dotychczasowego ugrupowania, otrzymane dodatkowo dywizjony ogniowe rakiet OPK rozwinąć następująco:

- dywizjony wyposażone w PZR S-125 ugrupować w pierwszym rzucie brygady na wybrzeżu w rejonie m. KUŹNICA i wach. m. ŁEBA;
- dywizjon wyposażony w PZR S-75M - w drugim rzucie brygady w rejonie płd. m. WEJHEROWO.

Zaproponowany wariant ugrupowania zapewni okreśną i wielowarstwową obronę obiektów: GDYNIA, GDAŃSK, HEL ze skupieniem głównego wysiłku na kierunkach: północno-zachodnim, północnym i północno-wschodnim /zaangażowane do obrony siedem dywizjonów stanowi 60% sił i środków brygady/. Ugrupowanie pozwala zwalczać cele powietrzne w całym przedziale możliwości lotnictwa nieprzyjaciela a posiadanie w pierwszym rzucie wszystkich PZR S-125, zapewnia niszczenie ŚNP od wysokości 50 m. Ponadto zapewnia zwalczanie celów powietrznych w warunkach zakłóceń i stosowania manewru przeciwrakietowego. Przemienne ugrupowanie dywizjonów średniego i bliskiego zasięgu w odstępach /jak na mapie/, zwiększa wzajemną bezpośrednią osłonę pododdziałów ugrupowanych w pierwszym rzucie i pośrednio w drugim rzucie oraz lotnisk bazowania 39 plm OPK i P1SD. Przedstawiony wariant ugrupowania pozwala na sprawnie wykonanie manewru dywizjonami, w celu wzmocnienia obrony na określonym kierunku lub odtworzenia naruszonego systemu ognia /w przypadku zniszczenia lub obezwładnienia dywizjonów/, a ponadto zapewni dogodny manewr rakietami między dywizjonami z wyjątkiem 26 dor OPK. Istotną kwestią jest zabezpieczenie w informację radiolokacyjną z najbliższych RLP ponad 50% SD dywizjonów ogniowych rakiet OPK.

Z porównania wskaźników możliwości ogniowych ugrupowania bojowego brygady przed i po włączeniu uzupełnienia widać wyraźną poprawę możliwości, szczególnie na kierunkach: północnym i północno-wschodnim. Obrazuje to przedstawiona tabela:

Kierunek	zach.			płn.-zach.			płn.			płn.-wsch.		
	ugrupowa- nie		PŁSOJNM %	ugrupowa- nie		PŁSOJNM %	ugrupowa- nie		PŁSOJNM %	ugrupowa- nie		PŁSOJNM %
	sta- re	no- we		sta- re	no- we		sta- re	no- we		sta- re	no- we	
M _c	1	1,5	50	3	5	66	2	4	100	1,3	2,6	100
G _z	0,25	0,47	88	1,20	1,89	57	0,70	1,50	114	0,45	0,92	104
E _{Br}	0,05	0,10	100	0,15	0,25	66	0,10	0,20	100	0,10	0,20	100

Zadaniem dywizjonów pierwszego rzutu brygady powinno być rozbicie zasadniczych zgrupowań lotnictwa nieprzyjaciela na dalekich podejściach, uniemożliwiając mu wejście w przyjętym ugrupowaniu i wykonanie ataku na obiekty oraz pośrednio wymuszenie zwiększenia wysokości lotu w celu stworzenia dogodniejszych warunków strzelania dla dywizjonów drugorzutowych zwalczających również cele, które przerwały się przez ugrupowane na wybrzeżu dywizjony pierwszego rzutu.

Obywatelu pułkowniku! Działania bojowe w nowym ugrupowaniu proponuję prowadzić w następujący sposób. Do walki ze środkami napadu powietrznego nieprzyjaciela przystąpić dywizjonami pełniącymi dyżur bojowy w gotowości nr 2 z przyspieszonym lub normalnym czasem przejścia do gotowości startu rakiet dyżurnych. Przejście do gotowości bojowej nr 1 /do startu rakiet/ realizować na podstawie informacji radiolokacyjnej na PŁSD lub na rozkaz SD korpusu OPK. Walkę z samolotami lotnictwa taktycznego wykonującymi nalot po trasach /w zaprezentowanym prawdopodobnym wariantach/ na wysokościach większych od 100 m prowadzić 26, 27 i 28 dor OPK wyposażonymi w PZR S-75M stosując rakiety 20 DSU. Samoloty lecące na wysokościach niższych zwalczać rakietami 67 dor OPK, bateriami

osłonowymi wykorzystując maksymalnie możliwości ogniowe 57 mm armat przecinlotniczych oraz pZR typu "STRZAŁA-2M".

Cele nisko lecące, niespodziewanie ukazujące się, dywizjony powinny zwalczać samodzielnie ze względu na brak informacji radiolokacyjnej do rubieży scentralizowanego kierowania ogniem.

W kwestii manewru proponuję, w zależności od zaistniałej sytuacji, dwa warianty manewru na zapasowe stanowiska startowe:

- I wariant - manewr dywizjonów ogniowych rakiet OPK pojedynczo, z jednoczesnym odpieraniem nalotów SNP nieprzyjaciela przez niemaszerujące dywizjony; kolejność manewru: 26, 29, 70, 69, 51, 27, 49, 74, 50, 73, 28 i 30 dor OPK;
- II wariant - manewr parami dywizjonów z jednoczesnym odpieraniem nalotów SNP nieprzyjaciela przez niemaszerujące dywizjony; kolejność manewru: 26 i 49, 29 i 74, 70 i 50, 69 i 73, 51 i 28, 27 i 30 dor OPK.

W celu odtworzenia ugrupowania bojowego, w przypadku zniszczenia pierwszorzutowych dywizjonów 26, 27, 49, 50 lub 51 dor OPK jako manewrowe proponuję 29 i 30 dor OPK wyposażone w PZR S-75M.

Czas wykonania manewru i osiągnięcia gotowości bojowej przez 29 i 30 dor OPK na zapasowych stanowiskach startowych zniszczonych dywizjonów wynosi od 7 godz. 15 min. do 13 godz. 10 min. Dokładne rozliczenie czasu prezentuje tabela.

Ilość środków ciągu w dywizjonach wyposażonych w PZR S-75M zabezpiecza potrzeby manewrowe tych dywizjonów na zapasowe stanowiska startowe systemem potokowym lub w rzutach. W przypadku przyjęcia 29 i 30 dor OPK jako dywizjonów manewrowych zachodzi potrzeba uzupełnienia ich dodatkowymi środkami transportowymi do 100%. Przy konieczności wykonywania manewru na dalsze odległości przez inne pojedyncze dywizjony zejdzie konieczność uzupełnienia tych dywizjonów w środki transportowe z sąsiednich dywizjonów.

Panujące warunki atmosferyczne nie wpływają na wykonanie manewru.

MELDUNEK SZEFA ŁĄCZNOŚCI BR OPK
=====

1. Środki rozpoznania radioelektronicznego państw NATO prowadzą ciągle rozpoznanie systemów łączności wojsk OPK. Bliskość granicy państwowej na BAŁTYKU stwarza niekorzystną sytuację łączności radiowej 9 BR OPK, szczególnie w zakresie KF. W związku z tym proponuje zachować ciszę radiową, wykorzystując do dowodzenia brygadę jako podstawowy środek łączności przewodowej, a zapasową - łączność radiotelefoniczną. Środki łączności radiowej utrzymywać na podsłuchu w pełnej gotowości do ich włączenia. Ściśle przestrzegać zasad tajnego dowodzenia i maskowania radioelektronicznego.
2. Istniejąca i planowana łączność w relacji SD 9 BR OPK - SD 7 KOPK zapewnia pełną wymianę informacji i nie wymaga zmian i uzupełnień.
3. W celu zapewnienia niezawodnego dowodzenia brygadę w planowanym ugrupowaniu bojowym proponuje dokonać w zakresie łączności następujących przedsięwzięć:
  - a/ do grupy rekonesansowej dokonujących wyboru nowych rejonów rozmieszczenia dor wyznaczyć mojego starszego pomocnika z zadaniem ustalenia warunków organizacji łączności;
  - b/ nowo przydzielone dywizjony nr 30, 69 i 73 wyposażać w środki łączności sprzętem z dostaw zgodnie z etatem czasu "W", a z pozostałego sprzętu stworzyć odwód i rozmieścić go w rejonie 4 km płn.zach. m.LEŚNIEWO.
  - c/ w dniu 30.11 do SSŁ POW w m.NAKŁO wysłać dwa samochody ciężarowe z przyczepami po odbiór przydzielonego sprzętu łączności;
  - d/ w łączności przewodowej:
    - zapotrzebować po dwa łącza telefoniczne i jedno telegraficzne w relacjach: LEŚNIEWO - DĄBROWNO, LEŚNIEWO-KUŹNICA i LEŚNIEWO-ŁEBA oraz jedno łącze telefoniczne w relacji ŁEBA - WRZEŚCIE. Zabezpieczyć to pracę bojową 30,69 i 73 dor.

- wybudować odcinki łącznikowe od stanowisk dowodzenia do UPT w ww. miejscowościach;
  - do pozostałych dywizjonów nie dokonywać żadnych zmian.
- c/ w łączności radiowej zorganizować:
- cztery sieci radiotelefoniczne dowodzenia dywizjonami na radiotelefonach K-1;
  - w każdym dywizjone sieć radiową dowodzenia przydzielonymi im "STRZAŁAMI-2M" na radiostacjach R-109;
  - odbiór danych z S/R meldowania o sytuacji powietrznej z 71 brt OPK na odbiornikach R-311;
  - dwie sieci radiowe dowodzenia kolumnami dowozu rakiet 9 BR OPK na radiostacjach R-109;
  - w każdej kolumnie sieć radiotelefoniczną dowodzenia na radiotelefonach K-2.
4. Dla polepszenia warunków dowodzenia dywizjonami nr 49, 50 i 74 przez grupę dowodzenia z P1SD-73 proponuje zorganizować dodatkową sieć radiotelefoniczną wyposażając wymienione elementy w dodatkowe radiotelefony K-1.
5. Ukształtowanie i pokrycie terenu, dysponowany czas i przewidywana pogoda oraz stan dróg nie utrudnia w sposób zasadniczy wykonania planowanych uzupełnień w systemie łączności 9 BR OPK.
6. Siły i środki łączności 9 BR OPK, po uzupełnieniu dodatkowym sprzętem, pozwalają na terminowe zorganizowanie łączności zgodnie z przedstawionymi propozycjami.

MELDUNEK

KWATERMISTRZA 9 BAR OPK O STANIE KWATERMISTRZOWSKIEGO ZABEZPIECZENIA OSIĄGNIĘCIA WSGB I DZIAŁAŃ BOJOWYCH NA DZIEŃ 29.11-6.12

I. REALIZACJA ZADAŃ SŁUŻB KWATERMISTRZOWSKICH PODCZAS UZUPEŁNIANIA BRYGADY I OSIĄGANIA WSGB.

Zabezpieczenie kwatermistrzowskie osiągnięcia WSGB przez dotychczas posiadane dywizjony i sztab brygady - według dotychczas obowiązującego planu mobilizacyjnego rozwinięcia BAR.

Jeżeli chodzi o zabezpieczenie kwatermistrzowskie przybywających do brygady pododdziałów i powołanych stanów osobowych proponuję zorganizować je w dwóch etapach:

a/ W pierwszym etapie :

- złożyć zapotrzebowanie na ludzi i transport ogólny dla kwatermistrzostwa dywizjonów w WSZW GDAŃSK i SŁUPSK oraz ustalić WKU, z których ludzie i sprzęt będą otrzymywane;
- złożyć zapotrzebowanie do kwatermistrzostwa OW na sprzęt żywnościowy, kwaterunkowy i inny oraz rozpocząć gromadzenie tego sprzętu w brygadzie;
- w dniu 1.12 przyjąć, zakwaterować i żywić specjalistów nowo-formowanych dywizjonów w następujących oddziałach:
  - 30 doar w 39 plm OPK;
  - 69 doar w 27 doar;
  - 73 doar w 51 doar;

Propozycje w tym zakresie motywuję tym, że do 1.12. nie otrzymam jeszcze ludzi i sprzętu kwatermistrzowskiego, a odległości z proponowanych oddziałów do planowanych rejonów rozmieszczenia dywizjonów są tak małe /8 - 20 km/, że można dowozić ludzi

do pracy codziennie.

Jednocześnie melduję, że zapotrzebowanie złożyłem i przewiduję otrzymanie ludzi i transportu z WKW około wieczora 1.12, a sprzętu żywnościowego i kwaterunkowego z WO w dniach 1-3.12.

b/ w drugim etapie :

- w dniach 1-3.12 rozwinięcie służb kwatermistrzowskich w wybranych rejonach rozmieszczenia poszczególnych dywizjonów ogniowych, szkolenie i zgrywanie;
- w dniach 3-4.12 przygotowanie zakwaterowania i żywienia stanów osobowych dywizjonów oraz **przyjęcie** dowożonych środków materiałowych;
- w godzinach popołudniowych 4.12 przyjęcie na normalne zabezpieczenie kwatermistrzowskie stanów osobowych dywizjonów;
- w dniach 4-5.12 przyjęcie całości sprzętu technicznego dostarczanego z zewnętrznych źródeł zaopatrzenia.

Przewiduję, że od godzin wieczornych, w nowo wydzielonych dywizjonach, rozpocznie się normalny tok działalności, w tym i zabezpieczenia kwatermistrzowskiego.

II. STAN I MOŻLIWOŚCI ZABEZPIECZENIA MATERIAŁOWEGO I TRANSPORTU W ZAKRESIE KWATERMISTRZOWSKIEGO ZABEZPIECZENIA DZIAŁAŃ BOJOWYCH BRYGADY.

Biorąc pod uwagę aktualnie posiadane zapasy i dowóz środków materiałowych w dniu 4.12 możliwości w zakresie zabezpieczenia materiałowego będą następujące :

1. Palno samochodowo-traktorowe :

a/ w dotychczas posiadanych dywizjonach :

- benzyna samochodowa po 3 jn, na zabezpieczenie potrzeb na 20 dni;
- olej napędowy po 3 jn, co zabezpiecza potrzeby na 15 dni.

b/ w nowo przydzielonych dywizjonach :

- benzyna samochodowa po 2 jn, co zabezpiecza potrzeby na 13 dni;
- olej napędowy po 2 jn, co zabezpiecza potrzeby na 10 dni;

Uzupełnienie zapasów paliwa realizowane będzie ze składów CPN KOŚCIERZYNA transportem brygady dla dywizjonów : 69, 73, 30, 74 i 49 i 27. Transportem własnym dywizjonów : 28, 29, 50, 51, 26 i 70. Czas dowozu, od podania sygnału, nie przekracza 10 godzin.

2. Żywność :

- a/ w dotychczas posiadanych dywizjonach po 7 rdz, co zabezpiecza potrzeby / z wyjątkiem dywizjonów 27 i 51 / na 7 dni;
- b/ w 27 i 51 dywizjonie po 7 rdz, co zabezpiecza potrzeby tych dywizjonów oraz części dywizjonów 30, 69, i 73 na 3 dni;
- c/ w nowo przydzielonych dywizjonach po 3 rdz. co zabezpiecza potrzeby na 3 dni, licząc od 4.12.

Dowóz środków spożywczych z 2 OSZ STAROGARD GEAŃSKI transportem własnym 26, 28 i 29 dywizjonu. Do pozostałych dywizjonów transportem brygady.

Czas dowozu żywności, od chwili podania sygnału na dowóz, nie przekroczy również 10 godzin.

3. Zapas przedmiotów zaopatrzenia mundurowego obejmuje 5% fundusz wymienny. Dalsze zaopatrzenie z 2 OSM rozmieszczonej w m. PASŁĘK.

4. Udźwig transportu ciężarowego szczebla brygady wynosi.....²¹⁰,
poszczególnych dywizjonów wynosi.....^{15 x 12 = 180}, co daje ogólny udźwig 299,5 t /300/ ton. Transport ten w zupełności zabezpiecza potrzeby transportowe brygady jej dywizjonów ogniowych, trzeba dowieźć 26.5 tony.

Wnioski :

1. W tej chwili służby kwatermistrzowskie są dobrze przygotowane do zabezpieczenia mobilizacyjnego rozwinięcia i działań bojowych brygady;
2. Posiadana ilość środków materiałowych wystarcza na zabezpieczenie działań bojowych w okresie od 3 do 20 dni;
3. Szczególną uwagę podczas obecnej działalności zwracam na zabezpieczenie przyjęcia nowo przydzielonych dywizjonów, ich kwaterunkowe i żywieniowe **zabezpieczenie** oraz **dowóz** środków materiałowych.

MELDUNEK SZEFA SŁUŻB TECHNICZNYCH ZASTĘPCY DOWÓDCY 9 BR OPK
=====

Melduję, że stan techniczny przeciwlotniczych zestawów rakietowych, sprzętu artyleryjskiego i pomocniczego brygady jest dobry i ukompletowany w 95%. Najniższy rezerwa eksploatacyjny 50 godzin ma PZR 29 dywizjonu raketowego. Zgodnie z planem brygady najbliższe miesięczne prace profilaktyczne przypadają 15 i 16 lipca w 26 i 28 dywizjonie. Wyposażenie w części zamienne jest obecnie wystarczające, a w wypadku konieczności ich uzupełnienia brygada będzie się zapatrywać w Okręgowej Składnicy. Uzbrojenia i Elektroniki w m. KWIDZYN i Składnicy Sprzętu Samochodowego w m. TUCHOLA. Dla sprawnego usunięcia zaistniałych uszkodzeń zamierzam zorganizować pogotowie techniczne, a w razie konieczności będą wysyłani do dywizjonów odpowiedni specjaliści z Wydziału Technicznego brygady. Wszystkie rakiety na ogólną ilość 285 szt. są sprawne i znajdują się w grupie pierwszej gotowości /G1G/. Z tym, że 20.08 podlega sprawdzeniu przez BSKP 12 rakiet w 27 dor OPK i 6 rakiet w 51 dor OPK. Jednak zakres pracy przy rakietach nie zamyka na gotowości bojowej. Melduję, że stan techniczny i ukompletowanie sprzętu raketowego w pełni pozwala na prowadzenie działań brygady.

Przydzielone 20, 59 i 63 dywizjony raketowe mają nowe zestawy typu S-125M. Doprowadzenie ich do pełnej gotowości bojowej wymaga wyładowania, przetransportowania i rozwinięcia na wyznaczonych stanowiskach startowych, rozkonserwowania urządzeń, wykonania miesięcznych prac profilaktycznych i zestrojenia aparatury. W celu sprawnego transportu i zabezpieczenia marsezu do stanowisk startowych proponuję skierować do każdego transportu na stację wyładowniczą, pod dowództwem wyznaczonych oficerów z wydziału technicznego, 13 ciągników KRAZ, 2 dźwigi i 5 samochodów ciężarowych. Terminy przybywania transportów i odległości do stanowisk startowych dyktują konieczność utworzenia dwóch takich grup pojazdów. Na podstawie przeprowadzonej kalkulacji czasu melduję, że przydzielone PZR będą gotowe do pracy bojowej o 15.00 5.08.

Obecny stan rakiet w brygadzie przedstawia się jak tabela na mapie. Dymizjony przydzielone nie mają rakiet w ogóle. Aby zaopatrzyć wszystkie dymizjony do 3 jo należy dowieźć ze składnicy artylerii raketowej z m. BYTÓW 36 szt. rakiet W-755SU i 144 szt. 5W-27 oraz ze składnicy RMN z m. PSZCZÓŁKI 7300 l paliwa i 23500 l utleniacza. Z obliczeń i kalkulacji czasu potrzebnego na dowóz i elaborację rakiet wynika, że 20, 26, 70 i 74 dymizjony zostaną zaopatrzone do wymaganego poziomu w rakiety po 3 dobach natomiast 59 i 63 po 4-ch dobach. Z uwagi na posiadanie 3 RSKP proponuję elaborację rakiet 5 W-27 zorganizować w 74 dor OPK dla dymizjonów 63 i 74 oraz w 26 dtr OPK dla 26, 59 i 70 dor OPK przygotowane rakiety będą sukcesywnie dowożone do właściwych dymizjonów grupami po pół jednostki ognia. Melduję, że brygada swoimi siłami i środkami jest w stanie zrealizować zaopatrzenie dymizjonów w nakazaną liczbę 60 rakiet w wyżej podanych terminach.

Brygada aktualnie dysponuje ilością środków transportowych uwidoczniionych w tabeli na mapie. Wszystkie pojazdy są sprawne, a kierowcy są dobrze wyszkoleni. Ogółem do przewiezienia ze składnicy jest 180 rakiet, do transportu których można wykorzystać 24 szt. pojazdów MMZ, co pozwala jednocześnie przenieść 48 szt. rakiet. Celem zapewnienia ciągłości elaboracji rakiet proponuję na pierwszą dobę przydzielić: dla 20 dor OPK - 9 szt. MMZ, dla 63 i 74 - 7 szt. dla 20, 59 i 50 dor OPK - 8 szt. Na drugą dobę przydzielić: 63 i 74 dor OPK - 10 szt. i 26, 59 i 70 dor OPK - 14 szt. MMZ. Taki podział pozwoli na dostarczenie rakiet 5 W-27 w trzech rzutach w czasie dwóch dób i potoki technologiczne nie będą czekały na rakiety. RMN zostaną dowiezione w dwóch rzutach za pomocą trzech cystern paliwa i czterech cystern utleniacza. Melduję, że brygada posiadanymi środkami transportowymi jest w stanie zabezpieczyć manewr dwoma dymizjonami raketowymi i zrealizować zaopatrzenie w rakiety i RMN w czasie nie dłuższym niż dwie doby.

Melduję, że każdy dywizjon posiada jeden komplet heterodyn zapasowych, dlatego też manewr rakietami w ramach 1 go jest możliwy pomiędzy dowolnymi dywizjonami. W razie konieczności manewru większą ilość proponuję manewrować rakietami według schematu jak na mapie.

Melduję, że wydział techniczny brygady ma opracowane dla SNR wszystkich dywizjonów po 10 częstotliwości zapasowych. Po otrzymaniu rozkazu na przestrojenie odpowiednie numery częstotliwości zostaną przekazane do dywizjonów. Aktualny przydział częstotliwości jak w tabeli na mapie. Przestrojenie SNR proponuję dokonywać w kolejności numeracji dywizjonów /lub w innej kolejności/.

MELDUNEK ZASTĘPCY DOWÓDCY 9 BR OPK ds. LINIOWYCH
=====

Obywatelu pułkownika, melduję, że obsługi bojowe istniejących dywizjonów ogniowych rakiet OPK prezentują dobry poziom wykształcenia i osiągają wysokie oceny pracy bojowej. Wszystkie obsługi bojowe dywizjonów i SD brygady odbyły strzelania bojowe na poligonie w ZSRR, są zgrane i przygotowane w zakresie scentralizowanego kierowania działaniami bojowymi.

Nowe obsługi 30, 69 i 73 dor OPK nie odbyły strzelań bojowych i wymagają szkolenia oraz treningów w zakresie zgrania w systemie ognia brygady. Szkolenia wymaga również grupa bojowa SD brygady. Zatem szkolenie należy rozpocząć natychmiast po rozwinięciu sprzętu rakietowego w dywizjonach, wykorzystując Ośrodek Kontrolno-Treningowy stworzony na bazie aparatury AKKORD. W tym celu konieczne jest przetransportowanie aparatury AKKORD i jej rozwinięcie przy nowych dywizjonach dla zwiększenia liczby treningów obsługi bojowych SD dywizjonów, a szczególnie operatorów RSNP i RS.

W zakresie rekonesansu proponuję jego przeprowadzenie jutro od godziny 6.00 do 19.00, natomiast zbiórkę grupy rekonesansowej sztabu o 5.00 w sztabie brygady.

W skład grupy rekonesansowej sztabu, której będę dowódcą, proponuję: oficera operacyjnego, oficera służb technicznych, zastępcę kwatermistrza, oficera łączności, szefa saperów, szefa służby chemicznej i lekarza; do grup rekonesansowych z nowych dywizjonów: dowódców dywizjonów, oficerów łączności, dowódców baterii, kwatermistrzów i dowódców plutonów ochrony oraz żołnierzy służby zasadniczej /określą dowódcy dywizjonów/. Rekonesans przez grupę sztabu brygady proponuję przeprowadzić kolejno na stacji wylądowania - STRZEBIELNO MORSKIE, punkt pracy nr 1, nr 2 i nr 3. Z grupami rekonesansowymi dywizjonów spotkać się na stacji wylądowania o 8.00, określić jej przydatność do rozładunku sprzętu, przekazać trasy marszu grup dywizjonowych do punktów pracy i miejsce ponownego spotkania z nimi w celu wyboru stanowisk startowych oraz określenia zagadnień będących przedmiotem rekonesansu.

Łączność ze sztabem brygady nawiązywać w sytuacjach koniecznych, korzystając z połączeń telefonicznych najbliższych posterunków MO. Dla zabezpieczenia wykonania rekonesansu proponuję przydzielić grupie sztabu dwa samochody osobowo-terenowe, grupom z dywizjonów po jednym samochodzie ciężarowo-szosowym z dywizjonu dowodzenia.

Ochronę i obronę bezpośrednią elementów ugrupowania bojowego brygady, z wyjątkiem PłSD /siły i środki kompanii radiolokacji 71 brt/, realizują siły i środki dywizjonów ogniowych i dywizjonu dowodzenia, które zgodnie z dokumentacją wyznaczają w określonych stanach gotowości bojowej: służby dyżurne, warty, patrole ochronne i rozpoznawcze, pododdziały alarmowe, odwody oraz obsadzają placówki i pkm.

Dla zapewnienia ochrony i obrony ugrupowania bojowego nowych dywizjonów ogniowych należy utworzyć pododdziały ochrony dokonując przesunięcia żołnierzy z pododdziałów ochrony dotychczas istniejących dywizjonów.

Zatem proponuję w każdym dywizjonie rozliczyć po siedmiu żołnierzy z pododdziałów ochrony /1 podoficer sł.zasadniczej + 6 szeregowców/ i skierować do nowych dywizjonów.

Proponuję natychmiast złożyć do WSzW zapotrzebowanie na poborowych dla potrzeb brygady oraz we właściwych terytorialnie WKU zapotrzebować żołnierzy rezerwy "na nakładkę" dla wszystkich dywizjonów na okres szkolenia żołnierzy młodego rocznika. Jednocześnie złożyć zapotrzebowanie na żołnierzy rezerwy dla pododdziałów ochrony 30, 69 i 73 dor OPK, przewidzianych w etacie "W".

Szkolenie poborowych proponuję prowadzić przy dywizjonie dowodzenia i po złożeniu przez nich przysięgi wojskowej skierować do wszystkich dywizjonów brygady w celu uzupełnienia stanów osobowych do etatu "P".

Obywatelu pułkownika, w kwestii zwiększenia żywotności ugrupowania proponuję, po zatwierdzeniu decyzji natychmiast przystąpić na nowo wybranych stanowiskach startowych do pracy fortyfikacyjnych, w pierwszej kolejności systemem polowym z możliwością przejścia do rozbudowy systemu obiektów stałych, które należy starannie zamaskować zarówno środkami etatowymi, jak również podręcznymi, ponadto przystąpić do wykonania pozornych stanowisk startowych. Po wprowadzeniu sprzętu bojowego na stanowiska startowe ściśle przestrzegać zasad maskowania radioelektronicznego.

Zaproponowany przez starszego oficera operacyjnego wariant ugrupowania przydzielanych dywizjonów ogniowych, zwiększa wzajemną osłonę wszystkich dywizjonów oraz odporność brygady na zakłócenia radioelektroniczne, a tym samym zwiększa jej żywołność.

MELDUNEK SZEFA SZTABU 9 BR OPK
=====

Obywatelu pułkownika, melduję, że dotychczas obowiązujące zasady dowodzenia z PłSD lub zapasowego SD brygady nie ulegają zmianie. Po włączeniu 30, 69 i 73 dor OPK w jednolity system kierowania zadania ogniowe stawiane będą wszystkim dywizjom w sposób scentralizowany z wykorzystaniem przewodowych lub radioliniowych środków łączności, a w przypadku ich uszkodzenia przez radiostację.

Samodzielne prowadzenie działań bojowych przez dywizjony ogniowe, realizować w przypadku braku łączności dywizjonów z zasadniczym i zapasowym SD oraz przy braku dostatecznie głębokiej informacji radiolokacyjnej, nalocie dużej ilości małych grup lub pojedynczych celów, a także podczas nalotu celów na małych wysokościach i w zakłóceniach.

W zakresie współdziałania z 39 plm OPK proponuję realizować zasadę ześrodkowania lub podziału wysiłków na poszczególne cele powietrzne w zależności od konkretnej sytuacji powietrznej. ŚNP nieprzyjaciela na dalekich podejściach, poza rubieżę wprowadzenia do walki, niszczyć będzie lotnictwo ze stref samodzielnego poszukiwania i dyżurowania.

Po wejściu nieprzyjaciela powietrznego w strefę ognia dywizjonów ogniowych rakiet 9 BR OPK, proponuję niszczyć ŚNP nieprzyjaciela lotnictwem myślińskim we współdziałaniu z dywizjonami przez ześrodkowanie wspólnych wysiłków na te same grupowe cele powietrzne. W przypadku jednoczesnego nalotu ŚNP nieprzyjaciela na różnych wysokościach dokonać podziału wysiłku wg wysokości przydzielając lotnictwu myślińskiemu przedział wysokości od 1000 m do 10000 m. W podanym przedziale wysokości, dywizjony raketowe zwalczą będą tylko cele wskazane przez PłSD. W przedziale wysokości do 1000 m i powyżej 10000 m brygada będzie zwalzać cele bez ograniczeń; działania WR jednak powinny być potęgowane przez samoloty myślińskie, którym postawiono zadania z PłSD - działania tym sposobem prowadzić w przypadku nalotów lotnictwa przeciwnika na małych wysokościach i powyżej 10000 m. Podczas wspólnego zwalczania celów powietrznych należy bezwzględnie zapewnić bezpieczeństwo działań

LM w strefie ognia dywizjonów brygady. W zasadzie realizacja współdziałania brygady z LM po wprowadzeniu nowych dywizjonów w ugrupowanie brygady nie uległa zmianie.

Podobnie nie ulegają zmianie sposoby współdziałania ogniowego pomiędzy dywizjonami.

W zakresie odporności systemu dowodzenia na przeciwdziałanie radioelektroniczne nieprzyjaciela i przedsięwzięć zabezpieczających ten system melduję, że zorganizowana sieć łączności przewodowej, stanowiąca zasadniczy środek łączności, jest odporna na stosowanie zakłóceń radioelektronicznych. Występująca jako zapasowa łączność radiowa, będzie zakłócana w przypadku natarcia radioelektronicznego przeciwnika. Fakt, że łączność przewodowa z PłSD przeprowadzana jest przez zapasowe SD brygady, a stamtąd biegnie w różnych kierunkach - zmniejsza prawdopodobieństwo jednoczesnego uszkodzenia wielu obwodów. Zatem należy liczyć się, że przerwy w dowodzeniu będą miały charakter przypadkowy i w wyjątkowych sytuacjach zajdzie potrzeba korzystania z łączności radiowej. W przypadkach braku łączności przewodowej z PłSD i zapasowym SD brygady przy jednoczesnym stosowaniu zakłóceń radiowych w sieci dowodzenia dywizjonami proponuję przyjąć wariant samodzielnego prowadzenia działań przez dywizjony w wyznaczonych im sektorach bojowych.

TREŚĆ MELDUNKU DECYZJI DOWÓDCY 9 BR OPK
=====

Obywatelu Generale.

1. Oceniam, że w strefie działań bojowych brygady mogą działać samoloty typu: F-104, F-4, F-111, F-16, A-6, A-7, Jaguar i Tornado w liczbie do 80, uzbrojone w bomby burzące, palimono-powietrzne, napalm, rakiety kierowane i samonaprowadzające się. Przeniduję, że zasadniczym kierunkiem nalotu lotnictwa nieprzyjaciela może być kierunek północny z czasem dolotu 2-4 min. Nie wykluczam nalotu z kierunku zachodniego i południowo-zachodniego; czas wykrycia 6-10 min. lotu SNP nieprzyjaciela. Nieprzyjaciel podczas pokonywania naszej obrony powietrznej, może stosować zakłócenia radioelektroniczne wszystkich zakresów częstotliwości. Zakłócenia mogą być generowane ze specjalnych samolotów patrolujących w rejonie Bałtyku, poza zasięgiem środków przeciwdziałania ogniowego, a także z samolotów bojowych w grupach uderzeniowych.

Nalot może być wykonany na wąskim lub szerokim froncie, w jednym lub dwóch rzutach. Każdy rzut może składać się z 4-8 grup samolotów. Przerwy czasowe pomiędzy rzutami mogą wynosić 10-15 minut, a pomiędzy grupami 20-60 sekund. Poszczególne grupy mogą wykonywać lot w kolumnie per /kluczy/ w odległości 800-2500 m.

Na trasie możliwy jest lot kombinowany /poniżej dolnej granicy pola wykrywania przez RLS/. Przy dolocie do strefy ognia dywizjonów ogniowych rakiet i do obiektu uderzenia, na wysokości rzędu 100-500 m z zastosowaniem manewru przeciwrakietowego.

Oceniam, że w przypadku nalotu z kierunku północnego, zadaniem grup samolotów z pierwszego rzutu, może być obezwładnienie lub zniszczenie środków OP /27, 28 dor OPK, lotniska WEJHEROWO i PRUSZCZ GDAŃSKI, RLP-710, 711 i 713 oraz P1SD/ rozmieszczonych w rejonie m.HEL, GDYNIA, GDAŃSK, natomiast zadaniem grup samolotów z drugiego rzutu, po obezwładnieniu środków OP przez pierwszy rzut - będzie niszczenie obiektów rozmieszczonych na HELU, w GDYNI, w GDAŃSKU.

Przy nalocie z kierunku zachodniego i południowo-zachodniego, zadaniem grup samolotów z pierwszego rzutu może być obezwładnienie lub zniszczenie 29, 28 i 27 dor OPK, lotnisk WEJHEROWO i PRUSZCZ GDAŃSKI, RLP-712 i 710 oraz PŁSD, zadaniem drugiego rzutu niszczenie obiektów w GDYNI, GDAŃSKU i na HELU.

Atakowanie stanowisk startowych dywizjonów ogniowych rakiet może być prowadzone 2-3 parami samolotów kolejno z jednego kierunku lub jednocześnie z kilku kierunków. Uderzenia na obiekt obrony mogą być wykonane grupami po 16 do 24 samolotów.

W przerwach pomiędzy zmasowanymi nalotami, liczyć się z możliwością działania małych grup i pojedynczych samolotów wykonujących uderzenia i prowadzących rozpoznanie.

Przed rozpoczęciem nalotu liczyć się również z możliwością działania grup dywersyjno-rozpoznawczych, zadaniem których może być obezwładnienie dywizjonów ogniowych rakiet położonych na kierunku uderzenia ŚNP nieprzyjaciela.

2. Do wykonania postawionego zadania wykorzystać całość sił i środków brygady skupiając główny wysiłek obrony na kierunkach północno-zachodnim, północnym i północno-wschodnim w celu zwalczania ŚNP nieprzyjaciela na podejściach do bronionego obiektu, w pełni wykorzystując możliwości bojowe brygady. Obronę obiektów GDYNIA, GDAŃSK, HEL realizować w dotychczasowym ugrupowaniu obiektowym pięcioma dywizjonami ogniowymi wzmocnionym dwoma dywizjonami, w ramach doskonalenia systemu ognia. Pozostałe siły brygady w składzie cztery dywizjony i jeden przydzielony ugrupowane strefowo, wykorzystać do obrony północnego kierunku powietrznego łącznie z ugrupowaniem obiektowym na odcinku wybrzeża Morza Bałtyckiego od m. USTKA do m. HEL.

Gotowość bojową do działań w nowym ugrupowaniu osiągnąć na 15.00 5.8.

W tak przyjętym ugrupowaniu wzrastają możliwości bojowe brygady, wzrasta odporność na zakłócenia radioelektroniczne, żywotność ugrupowania bojowego oraz zwiększa się wielowarstwowość ognia, szczególnie na prawdopodobnych kierunkach nalotu ŚNP nieprzyjaciela.

3. W zaistniałej sytuacji zgodnie z otrzymanym zadaniem
z d e c y d o w a ł e m :

Na wybranych w dniu 27.7 stanowiskach startowych wykonać prace fortyfikacyjne w pierwszej kolejności typu polowego z takim wyliczeniem, by z chwilą przybycia transportów kolejowych, sprzęt raketowy rozwijać na gotowych stanowiskach startowych. Po osiągnięciu gotowości bojowej, kontynuować ich dalszą rozbudowę. Dywizjonami ogniowymi rakiet przybywającymi w dniach 1.8-2.8 na stację wyładowania STRZEBIELNO MORSKIE wykonać marsz w następującej kolejności:

- 30 dor OPK na stanowisko startowe - 6 km płd. WEJHEROWO i gotowość bojową osiągnąć na 20.00 4.8;
- 73 dor OPK na stanowisko startowe - 3 km płn-zach m. KUŹNICA i gotowość bojową osiągnąć na 15.00 5.8;
- 69 dor OPK na stanowisko startowe - 2 km wsch. m. ŁEBA i gotowość bojową osiągnąć na 14.30 5.8;
- 30 dywizjonem ogniowym rakiet OPK na współdziałaniu z 26,29 i 70 dor OPK zwalczać ŚNP nieprzyjaciela na wysokościach od 100 m do 30 000 m nie dopuszczając do wykonania uderzeń na obiekty TRÓJMIASTA i do przelotu w głąb kraju z kierunku północnego, sektor bojowy: prawa granica 0⁰, lewa granica 260⁰;
- 73 dywizjonem ogniowym rakiet OPK na współdziałaniu z 26 i 27 dor OPK zwalczać ŚNP nieprzyjaciela od wysokości 50 m do 18000 m nie dopuszczając do wykonania uderzeń na obiekty GDYNI i GDAŃSKA oraz do przelotu w głąb kraju z kierunku północnego. Sektor bojowy: prawa granica punkt w morzu 4000, punkt w morzu 4060; lewa granica: punkt w morzu 2004, m. PIAŚNICA /2064/;
- 69 dywizjonem ogniowym rakiet OPK na współdziałaniu z 50 i 51 dor OPK zwalczać ŚNP nieprzyjaciela na wysokościach od 50 m do 18000 m nie dopuszczając do przelotu w głąb kraju z kierunku północnego.

W toku działań bojowych być w gotowości do wykonania manewru dywizjonami ogniowymi rakiet OPK w celu: wzmocnienie obrony rubieży i obiektu na kierunku uderzenia ŚNP nieprzyjaciela; wyprowadzenia dywizjonów spod uderzenia, niemożności wykonywania zadań z zasadniczych stanowisk startowych lub odtworzenia naruszonego systemu ognia brygady. W zależności od zaistniałej sytuacji manewr dywizjonami wykonywać pojedynczo lub parami.

W przypadku niezaistnienia konieczności wykonania manewru całością sił i środków brygady, jako manewrone traktować 29 i 30 dywizjony ogniowe rakiet OPK.

4. Dla wykonania postawionego zadania w stanie stałej gotowości bojowej brygada przystąpi do zwalczania ŚNP nieprzyjaciela dywizjonami pełniącymi dyżur w gotowości bojowej nr 2. Po wprowadzeniu wyższych stanów gotowości bojowej brygada przystąpi do zwalczania celów powietrznych dywizjonami pełniącymi dyżur w gotowości bojowej nr 2 z przyspieszonym i normalnym czasem przejścia do gotowości do startu rakiet dyżurnych.

W stanie stałej gotowości bojowej utrzymywał będę w gotowości nr 2 - 50% dywizjonów ogniowych rakiet; w stanie podwyższonej gotowości bojowej - 100%; w stanie gotowości bojowej zagrożenia wojennego w gotowości nr 2 w warunkach przyspieszonego osiągnięcia gotowości do startu rakiet - 50% dywizjonów, a pozostałe dywizjony w warunkach normalnego osiągnięcia gotowości do startu rakiet dyżurnych.

W stanie pełnej gotowości bojowej utrzymywał będę stosownie do sytuacji 50% dywizjonów w gotowości bojowej nr 1, natomiast pozostałe dywizjony w gotowości bojowej nr 2 w warunkach przyspieszonego przejścia do gotowości do startu rakiet dyżurnych z wyjątkiem ugrupowanych w głębi 29 i 30 dor OPK.

Przejście dywizjonów do gotowości bojowej nr 1 /do startu rakiet/ zabezpieczać na podstawie informacji radiolokacyjnej zobrazowanej na planszeczce sytuacji ogólnej połączonego stanowiska dowodzenia. Rozpoznanie radiolokacyjne dla potrzeb dywizjonów ogniowych rakiet OPK prowadzić etatowymi RSWP.

W przypadku niesprawności RSWP dywizjonu, dane temu dywizjonowi przekazywać dodatkowo ze stanowiska dowodzenia brygady.

W przerwach między nalotami rozpoznanie prowadzić dyżurnymi RSWP zgodnie z ustalonym grafikiem. Poszukiwanie celów powietrznych na bardzo małych i małych wysokościach poniżej możliwości wykrywania RSWP prowadzić stacjami naprowadzenie rakiet po osiągnięciu przez dywizjony ogniowe rakiet OPK gotowości bojowej nr 1.

Dywizjony wyposażone w PZR S-125 ugrupowane na wybrzeżu wykorzystywać do walki z celami nisko lecącymi od strony morza, umożliwiając im wyjście w przyjętym ugrupowaniu na obiekty uderzeń i wykonanie ataku oraz zmuszając do zwiększenia wysokości lotu stworzyć dogodniejsze warunki strzelania dla pierwszorzutowych PZR S-75M. Ugrupowanymi w głębi, w obronie TRÓJMIASTA, dywizjonami wyposażonymi w PZR S-75M potęgować wysiłek pierwszorzutowych dywizjonów zwalczając cele atakujące obiekty obrony oraz niszczyć ŚNP nieprzyjaciela wykonujące nalot z kierunków: zachodniego, południowo-zachodniego i południowego. Walkę z nieprzyjacielem powietrznym prowadzić we współdziałaniu z 39 plm OPK koncentrując wysiłek brygady przede wszystkim na celach lecących poniżej 1000 m i powyżej 10 000 m.

Zwalczanie celów grupowych oraz NBJ prowadzić ogniem 2-3 dywizjonów jednocześnie lub kolejno w zależności od parametrów ich lotu. Podczas zwalczania celów manewrujących skupić główny wysiłek tych dywizjonów, przez których strefy ognia przechodzą prognozowane kursy lotu ŚNP nieprzyjaciela.

Dla przyjętego wariantu - ugrupowanie bojowe brygady zapewnia niszczenie celów lecących z kierunku północnego i północno-zachodniego z natężeniem 1,5-1,9 celów /minutę dając średnią oczekiwaną liczbę zestrzelonych 4-5 celów.

5. Dowodzenie brygadą realizować z połączonego stanowiska dowodzenia lub z zapasowego SD przy 26 dor OPK. Działaniami bojowymi dowodzić będą osobiście, zastępcą moim na PłSD będzie szef sztabu brygady; na zapasowym SD brygady - zastępcą ds. liniowych. W przypadku utraty łączności z dywizjonami oraz w skomplikowanej sytuacji podczas zmasowanych nalotów na małych wysokościach i w zakłóceniach, przekazać dowodzenie dowódcom dywizjonów z zadaniem samodzielnego zwalczania celów w sektorach odpowiedzialności dywizjonów ogniowych rakiet OPK.

Współdziałanie z 39 plm OPK realizować będą w oparciu o wyciąg z planu współdziałania 7 korpusu OPK uwzględniając wspólne ustalenia z dowódcą pułku wynikające z aktualnej sytuacji powietrznej.

Rozpoznanie nieprzyjaciela powietrznego oprzeć głównie na informacji radiolokacyjnej 71.

6. Wykrywanie i rozpoznanie SNP nieprzyjaciela zorganizują wykorzystując własne środki radiolokacyjne, stacje radiolokacyjne współdziałającego batalionu radiotechnicznego, który zabezpieczy w informację radiolokacyjną z najbliższych RLP ponad 50% dywizjonów brygady, oraz informacje od pilotów 39 plm OPK. Jako źródło informacji wykorzystują posterunki obserwacji wzrokowej, które w dywizjonach ugrupowanych na linii brzegowej prowadzą również obserwację morza.

Zasady organizacji rozpoznania nie uległy zmianie.

W kwestii obrony przed bronią masowego rażenia przystąpię do szkolenia drużyn schemizowanych i wyposażenia w sprzęt opbmar zgodnie z należnościami dywizjonów nowo przydzielonych oraz budowy dla nich schronów filtrowentylacyjnych w ramach inżynieryjnej rozbudowy, po zakończeniu prac fortyfikacyjnych typu polowego. Ustalone dotychczas zasady prognozowania skutków uderzeń BMR, rozpoznania skażeń, ochrony przed skażeniami, prowadzenie zabiegów sanitarnych pozostają bez zmian. Natomiast dla 30,69 i 73 dor OPK muszą uzgodnić zakres i rodzaje świadczeń sił OC i OT na rzecz tych pododdziałów.

W zakresie zabezpieczenia inżynieryjnego - na wybranych w terenie stanowiskach startowych dla nowo przydzielonych dywizjonów w terminie do 6.00 1.9 wykonać połowę rozbudowę fortyfikacyjną. W miarę otrzymywania elementów prefabrykowanych z zakładów betonarskich i tartaków realizować stałą rozbudowę fortyfikacyjną. Po wprowadzeniu sprzętu rakietowego na stanowiska startowe przystąpić do maskowania ugrupowania dywizjonów oraz rozbudowy zapór inżynieryjnych.

7. Gotowość bojową całością sił i środków brygady osiągnąć do 15.00 5.8.

DOWÓDCA 7 KORPUSU OPK

MELDUNEK BOJOWY 9 BR OPK nr 2.SD - LEŚNIEWO, 10.8 19.30

Mapa 1 : 200 000, wydanie pierwsze 1978 r.

1. W okresie od 16.15 do 18.10 nieprzyjaciel wykonał uderzenie na obiekty GDYNIA, HEL i ugrupowanie bojowe 9 BR OPK samolotami typu F-4, F-104, F-111 i A-6, głównie z kierunków: północnego i północno-wschodniego. Ogółem w nalocie brało udział 65 samolotów w składzie 28 celów powietrznych. Samoloty urzucone w 12 grupach, w odstępach 20-60 sekund działały głównie na wysokościach od 150 do 400 m. Taktyka działania lotnictwa na bronione obiekty i stanowiska startowe dywizjonów ognionych rakiet OPK nie uległa zmianie. W czasie wykonywania nalotu na małych wysokościach przecinając stosował intensywne zakłócenia aktywne SNR w kanałach obserwacji celu oraz kanałach kierowania rakietami. Dywizjony atakowane były rakietami samonaprowadzającymi się oraz bombami kulkowymi.
2. W strefę ognia dywizjonów brygady weszło 20 celów powietrznych, z tej liczby zniszczono 8 samolotów. Ogółem zużyto 24 rakiet typu W-755, 12 rakiet typu 5W-27 i 8 rakiet 9 M-32. Wystrzelono 0,2 jo amunicji artyleryjskiej.
3. W rezultacie uderzeń SNP nieprzyjaciela 51 dor OPK utracił całkowicie zdolność bojową, natomiast 26 dor OPK wyłączony został z działań na okres 12 godzin wskutek uszkodzenia systemu antenowego i aparatury odbiorczej kabiny PW. W 70 dor OPK uszkodzeniu uległa jedna wyrzutnia i zniszczone zostały dwie rakiety 5 W-27. Straty w stanie osobowym wynoszą: jeden oficer, dwóch chorążych i 10 żołnierzy służby zasadniczej.

W szpitalach na skutek obrażeń przebywa: dwóch oficerów, trzech chorążych, pięciu podoficerów i dwunastu szeregowych. Ogółem straty w 9 BR OPK wynoszą:

- w stanie osobowym - 8%;
- w rakietach typu W-755 - 5%;
- w rakietach typu 5 W-27 - 4%.

4. Aktualnie do prowadzenia działań bojowych jest pięć dywizjonów ogniowych wyposażonych w PZR S-75M i cztery dywizjony wyposażone w zestawy S-125 oraz sześć baterii 57 mm armat przeciwlotniczych. Dywizjony posiadają średnio po 2,3 jo rakiet typu W-755 i 2,4 jo rakiet typu 5 W-27 w gotowości G-1G. Stan RMN i amunicji w bateriach osłoniętych jest wystarczający do odparcia kolejnego uderzenia ŚNP nieprzyjaciela.
5. Wskutek zniszczenia 51 dor OPK zdecydowałem wykonać manewr 30 dor OPK na zapasowe stanowisko startowe nr 1 zniszczonego dywizjonu w rejon m.OSKOWO z zadaniem zwalczania ŚNP nieprzyjaciela na wysokościach od 100 m do 30000 m oraz niedopuszczenia do przelotu w głąb kraju z kierunku północnego. Gotowość do działań 30 dor OPK osiągnąć do 6.00 11.8. Pozostałymi dywizjonami ogniowymi rakiet OPK prowadzić działania bojowe z dotychczasowych stanowisk startowych.
6. Dowodzenie brygadą w dalszym ciągu realizowane będzie z P1SD lub z zapasowego SD na dotychczasowych zasadach.

SZEF SZTABU 9 BR OPK

DOWÓDCA 9 BR OPK

... /stopień, imię i nazwisko/

... /stopień, imię i nazwisko/

II. PUŁK LOTNICTWA MYŚLIWSKIEGO OPK

WELDUNEK SZEFA /OFICERA/ ROZPOZNANIA plm OPK

Państwa NATO w wyniku zaostrzającej się sytuacji polityczno-militarnej w Europie, pod pozorem prowadzonych ćwiczeń zwiększają swój potencjał militarny, prowadząc skryte przygotowania do działań wojennych. Siły zbrojne NATO prowadzą intensywne rozpoznanie z powietrza, morza i z kosmosu. W ostatnich dniach nasiliły się przypadki naruszenia obszaru powietrznego PRL przez obce aparaty latające.

Siły powietrzne NATO są w gotowości, aby w dogodnym momencie rozpocząć działania wojenne z użyciem w początkowym okresie tylko konwencjonalnych środków rażenia.

Celem pierwszych zmasowanych uderzeń ŚNP nieprzyjaciela w sektorze odpowiedzialności, prawdopodobnie będzie prowadzenie walki o panowanie w powietrzu, poprzez obezwładnienie środków obrony powietrznej i stworzenie dogodnych warunków do wykonania uderzeń na wojska operacyjne i węzły komunikacyjne.

W związku z tym, obiektami uderzeń w sektorze odpowiedzialności będą w pierwszej kolejności obiekty systemu obrony powietrznej /lotniska, dywizjony raketowe i niektóre RLP oraz SD/. W drugiej kolejności zgrupowania przegrupowujących się wojsk i węzły komunikacyjne.

W pierwszym zmasowanym nalocie ŚNP nieprzyjaciela na osłaniane obiekty w granicach rejonu obrony korpusu należy oczekiwać, że weźmie udział:

- z kierunku północno-zachodniego do 120-150 samolotów, w tym 40-50 samolotów może działać na obiekty w sektorze odpowiedzialności pułku;
- z kierunku zachodniego do 30-50 samolotów.

Nalot ŚNP na osłaniane obiekty w granicach rejonu obrony korpusu może być wykonany na szerokim froncie, a w sektorze odpowiedzialności na wąskim froncie, w jednym lub w dwóch rzutach, każdy rzut może składać się z 4-8 grup samolotów. Przerwy czasowe pomiędzy rzutami mogą wynosić do 10-15 minut.

Zadaniem pierwszych rzutów może być prowadzenie walki ze środkami obrony powietrznej /RPL-732, 730; lotnisko SŁAWNO; PŁSD-NASTKO i inne/ głównie w celu wywołania czasowego panowania w powietrzu i stworzenia "bezpiecznych korytarzy" wyprowadzających na obiekty osłony w sektorze odpowiedzialności pułku, jak i w głębi rejonu obrony korpusu /kraju/ OPK.

Zadaniem następnych rzutów będzie niszczenie obiektów osłony /węzłów komunikacyjnych, wojsk operacyjnych i innych obiektów stałych/ rozmieszczonych w sektorze odpowiedzialności pułku, jak i w głębi rejonu obrony korpusu OPK.

W skład grup uderzeniowych może wchodzić od 2 do 12 samolotów typów: F-4, F-111, F-16, Tornado, Jaguar. Ugrupowanie samolotów w grupie przeważnie w kolumnę par /kluczy/, odległości pomiędzy parami /kluczami/ w grupie nie będą przekraczać wzajemnej widzialności optycznej, a pomiędzy grupami rzędu 5000 - 15000m.

Profil lotu grup uderzeniowych na trasie lotu kombinowany, rzędu 100-500m do wysokości 8000-12000m. Dolot do obiektów osłony od rubieży wykrywania na małej wysokości, poniżej dolnej granicy pola wykrywania, przy jednoczesnym wykorzystaniu dogodnych warunków terenowych. Czas uprzedzenia przez korpus o nalocie ŚNP nieprzyjaciela do rubieży wykrycia przez brt wynosi około 0-10 minut. Czas uprzedzenia przez brt: samolotów w strefach patrolowania /nad morzem/ wynosi około 1min., a czas od wykrycia ŚNP przez brt do dolotu do linii brzegowej wynosi około 2-4 minut.

Obiekty uderzeń mogą być atakowane parami z jednego kierunku, lub jednocześnie z kilku /2-4/ kierunków, z małych wysokości i maksymalnych odległości /dla danego rodzaju środków rażenia - kierowane i niekierowane rakiety i bomby w tym i bomby paliwowo-powietrzne oraz z broni pokładowej/ przed obiektem, z prędkością lotu rzędu 750-900 km/h.

Pokonywanie środków obrony powietrznej prowadzone będzie z zasady z małych wysokości 100-200 m /poniżej dolnej granicy wykrywania/, a następnie po nabraniu wysokości "górką" w martwym stożku, atak z lotu nurkowego.

Atakowanie lotnisk może być prowadzone kolejno 2-3 kluczami /objektami uderzeń mogą być: SSD, składy paliwa i amunicji, samoloty na stojankach, drogach kołowania itp. oraz dalsza i bliższa radiostacja prowadząca i inne obiekty lotniskowe/, jednocześnie lub kolejno z jednego lub kilku kierunków. W czasie wykonywania ataku na lotnisko, z zasady jedna grupa samolotów będzie osłaniać grupy uderzeniowe wykonujące atak. Grupy osłony mogą wykonywać lot na wysokościach 3000-8000 m.

Walki powietrzne mogą być prowadzone na średnich i bliskich odległościach, pojedynczymi samolotami lub grupami samolotów na małych i dużych wysokościach. Atak może być wykonywany z zaskoczenia i rozpoczynany z maksymalnych odległości, stosując różnego rodzaju uzbrojenie klasy "powietrze-powietrze" i broń pokładową. W walce na bliskich odległościach będą stosowane rakiety o dużych możliwościach manewrowych /przeciążeniach/ i broń pokładowa /strzelecka/, natomiast na średnich odległościach do 50 km rakiety typu: SPARROW, SUPER MATRA, a z dużych odległości rzędu 70-120 km rakiety typu PHOENIX.

Maskowanie nalotu może odbywać się przez zastosowanie zakłóceń /radioelektronicznych i pasywnych/ na wszystkich zakresach częstotliwości, a także wykonanie nalotu na małych wysokościach z uwzględnieniem warunków terenowych.

Należy również oczekiwać, że na obiekty lotniskowe może być wykonane uderzenie grup dywersyjno-rozpoznawczych. Uderzenie może być wykonane siłami 2-3 grup w składzie po 5-10 ludzi każda, w czasie 20-60 minut przed wykonaniem uderzenia przez środki napadu powietrznego nieprzyjaciela.

MELDUNEK STARSZEGO POMOCNIKA SZEFA SZTABU plm OPK DS. OPERACYJNYCH
=====

1. Aktualny stan ukończenia pododdziałów pułku przedstawia się następująco:

- dowództwo, sztab pułku i obsada SD ukończone w 100%;
- 1 elm posiada 20 pilotów, w tym 16 bojowo przygotowanych do działań we wszystkich warunkach w dzień i w nocy. Personel techniczny eskadry ukończone w 96% /brak 6 mechaników w kluczach eksploatacji samolotów/. Ogólny stan eskadry - 142. Sprzęt bojowy eskadry 18 MiG-23, z tego 16 sprawnych /2 samoloty na reklamacji/.
- 2 elm posiada 22 pilotów, z tego 16 bojowo gotowych do działań we wszystkich warunkach w dzień i w nocy. 6 pilotów na etapie przeszkalania - mogą być bojowo użyci w dzień w ZWA i TWA. Personel techniczny eskadry ukończone w 93% /brak 8 mechaników różnych specjalności/. Ogólny stan eskadry - 129. Sprzęt bojowy - 18 samolotów MiG-21 pfm - wszystkie sprawne.
- pozostałe pododdziały pułku ukończone średnio w stan osobowy w 92%, w sprzęt 95%. Największe braki w stanie osobowym występują w kompanii ochrony i w kompanii obsługi lotniska. Ogólna sprawność środków transportowych - 85%, pozostałych środków i sprzętu - 90%;
- KLZ na lotnisku BYTÓW w składzie 72 żołnierzy /20 ponad etat/, środki i sprzęt KLZ sprawne.

Wnioski

Ogółem pułk ukończone w stan osobowy w 94% /brakuje 66 żołnierzy różnych specjalności/, co nie obniże w sposób zasadniczy zdolności bojowych pułku.

Ukończenie w sprzęt bojowy /samoloty/ w 100%, z tego 95% /34 samoloty/ aktualnie sprawne i gotowe do wylotu. Pozostały sprzęt, jego ilość i sprawność w pełni zabezpieczają potrzeby pułku. Niski współczynnik sprawności występuje jedynie w środkach transportowych /brak części zamiennych/.

2. Całość sił i środków pułku rozwinęta jest na lotnisku SŁAWNO /z wyjątkiem KLZ na lotnisku BYTÓW oraz navigatorów na PN/. Do zabezpieczenia działań 1 elm z lotniska BYTÓW wysłana będzie /na sygnał/ czołówka zaopatrzenia. Pierwszy rzut czołówki w składzie 27 pojazdów i 110 żołnierzy przemieszcza się po trasie: SŁAWNO, KORZYBIE, KOŁCZYGŁOWY, BYTÓW i osiąga gotowość do przyjęcia samolotów w G+9. Drugi rzut w składzie 20 pojazdów i 170 ludzi osiąga gotowość do obsługi na lotnisku BYTÓW w G+15. Poza tym część personelu technicznego eskadry i rakiety do samolotów MiG-23 przebazowane będą rzutem powietrznym na samolotach AN-2.

Możliwości bojowe pułku po rozérodkowaniu będą następujące: Na lotnisku SŁAWNO 18 samolotów MiG-21 ze względu na warunki obsługi i zaopatrzenia będzie w stanie wykonać w pierwszych 2-3 dniach do 5 wylotów bojowych, co daje dobowo do 90 s/lotów. Na lotnisku BYTÓW 18 samolotów MiG-23 może wykonać 3-4 wyloty bojowe na dobę, co daje w sumie 54-72 s/loty. Ogółem pułk może wykonać w pierwszej dobie działań do 160 s/lotów. Przy tym wysiłku można liczyć na zniszczenie do 20 ŚNP npla.

Możliwości zabezpieczenia naprowadzeń samolotów na cele powietrzne są następujące: GZPN - 4 jednoczesne naprowadzenia przyrządowe /na H > 1000 m/ oraz 4-6 naprowadzeń fonicznych /na H > 500 m/ w odniesieniu do PRW-2. WPN /na RLP-733/ może realizować 2-3 jednoczesne naprowadzenia w odniesieniu do rubieży nr 1. Dlatego też, na tej rubieży należy samoloty do walki wprowadzać kluczami.

3. W działaniach bojowych pułk będzie realizował współdziałanie z 31 BAR i 7 brt na wspólnym połączonym SD /MIASTKO/. 31 BAR posiada w uzbrojeniu 8 dywizjonów S-75 i 4 dywizjony S-125 /ugrupowanie dywizjonów - jak mapa/. Współdziałanie zgodnie z wyciągiem z planu współdziałania znajdującym się w dokumentacji bojowej pułku.

Zadaniem brygady jest osłona trójmiasta oraz niedopuszczenie do przelotu ŚNP na odcinku MIELNO, USTKA /w sektorze działań pułku/. Na odcinku tym znajdują się trzy dywizjony /44, 45 i 52 doer/, którymi z PŁSD MIASTKO dowodzi przedstawiciel /zastępcą/dowódcy 31 BAR.

7 brt w składzie 730, 731, 732 i 733 RLP /ugrupowanie - jak
mapa/ realizuje rozpoznanie radiolokacyjne w sektorze: KOŁOBRZĘG
SZCZECINEK, CZERSK, USTKA oraz zabezpiecza działania bojowe
pułku i wydzielonych dywizjonów /44, 45 i 52 dosr/ 31 BAR OPK.

MELDUNEK DOWÓDCY BATALIONU ŁĄCZNOŚCI I UBEZPIECZENIA LOTÓW. - SZE-
=====

FA ŁĄCZNOŚCI I UBEZPIECZENIA LOTÓW plm OPK
=====

1. W warunkach planowanego bazowania pułku, nieprzyjaciel będzie posiadał możliwości rozpoznania i obezwładnienia radioelektronicznego naszego systemu łączności, szczególnie radiowej na falach krótkich. Dlatego też w dowodzeniu pułkiem należy wykorzystać przede wszystkim łączność przewodoną telefoniczno-telegraficzną, ściśle przestrzegając zasad tajnego dowodzenia oraz maskowania radioelektronicznego. Środki naziemnej łączności radiowej proponuję rozwinąć, zamaskować i utrzymywać w ciągłej gotowości do natychmiastowego włączenia.
2. Celem zabezpieczenia pod względem łączności działań bojowych 33 plm OPK z dwóch lotnisk proponuję:
  - a/ w zakresie łączności przewodonej:
    - zapotrzebować dodatkowe łącza telefoniczne - jedno w relacji SŁAWNO - BYTÓW i dwa w relacji MIASTKO - BYTÓW;
    - zorganizować na lotnisku BYTÓW węzeł łączności w oparciu o aparatownie RWŁ-1M.
  - b/ w zakresie naziemnej łączności radiowej:
    - zorganizować S/R dowodzenia 33 plm OPK z PłSD-73 wystawiając na każdym lotnisku radiostacje R-137 oraz K/R współdziałania pomiędzy 1 i 2 elm pułku na radiostacjach R-839;
    - w przypadku utraty łączności w relacji PłSD-73 - SD 7 KOPK włączyć w S/R dowódcy korpusu radiostacje R-140 na lotnisku SŁAWNO;
    - na lotnisku SŁAWNO i BYTÓW włączyć odbiorniki w sieci radiowe: powiadamiania i alarmowania 7 KOPK, informacji meteorologicznej oraz w kierunku meldowania o sytuacji powietrznej 73 brt OPK.

c/ w zakresie powietrznej łączności radiowej:

- dowodzenie i naprowadzanie samolotów wzrokowo-foniczne realizować z P1SD-73 i z lotnisk pułku w kanałach II i VI UKF oraz XII i XVI dmF, a z WPN-732 w kanałach VII UKF i XVII dmF; kanały VI i VII będą zasadniczymi, a pozostałe zapasowymi;
- naprowadzanie przyrządowe tylko z GZPN-730.

W tym celu należy wyposażyć:

- lotnisko SŁAWNO, w dwie radiostacje R-831M dla potrzeb ZSD i SSD oraz w dwie zapasowe R-831M i R-809M;
- lotnisko BYTÓW, w jedną radiostację R-831M dla potrzeb SD 2 elm oraz dwie zapasowe R-831M i R-809 M.

3. SD 33 plm OPK w m. MIASTKO w środki łączności zabezpiecza 73 brt OPK.

4. W czasie rozérodkowania pułku na lotnisko BYTÓW proponuję zorganizować łączność:

- z pierwszym naziemnym rzutem czołówki i na radiostacji R-137 z drugim na R-140;
- w kolumnach marszowych na radiotelefonach L-2422 i L-4422;
- z KRKRW na radiostacji R-140 i z PRR na R-105.

Ponadto w garnizonowym systemie łączności radiotelefonicznej będą pracowały radiotelefony K-1 GWŁ MIASTKO i SŁAWNO oraz RWŁ w kolumnie marszowej.

Dowodzenie rzutem bojowym 2 elm z SD 33 plm OPK w kanale V UKF i zapasowym XV dmF.

5. Dla ubezpieczenia działań bojowych pułku z dwóch lotnisk proponuję wyposażyć je w następujące środki UL:

- lotnisko SŁAWNO: RSP-7T, PAR-7s, trzy PAR-8ss, ARP-6, KNS-1s, trzy APN-90, Łucz-2 oraz po jednym wozie nr 5 i 6;
- lotnisko BYTÓW: RSP-7T, dwie PAR-8ss, KNS-1 pm, Łucz-2 oraz dwa APM-90.

6. Batalion łączności i UL ukompletowany jest w siły i środki w 95%. Proponowany podział na dwa rzuty po około 50% na każde lotnisko zabezpieczy działania bojowe pułku pod względem łączności i UL. Gotowość do pracy środków łączności i UL zostanie osiągnięta do 2.00 6.3.

MELDUNEK STARSZEGO INŻYNIERA plm OPK

1. Stan i ukończenie służb technicznych

2 a/ personel obsługi samolotów

Lp.	Specjaliści eksploatacji	Oficerowie	Chorążowie i podof. zen.	Żołnierze słu. zasadn.	Ogółem	Uwagi
1.	Samolotów i silników	18	66	62	146	
2.	Osprzętu lotniczego	5	30	30	65	
3.	Uzbrojenia lotniczego	5	32	44	81	
4.	Urządzeń radioelektron.	5	18	20	43	
5.	Stanowisko techniczne przygotow. KPR	1	3	30	34	
	Razem.	34	149	186	369	

2 b/ Sprzęt lotniczy

Lp.	Typy samolotów	Stan na 20.00 3.3			Uwagi dotyczące przyczyn niesprawności
		Spr.	Nie-spr.	Razem	
1	2	3	4	5	6
1.	MiG-21U	2	1	2	OT po 50 h lotu - zakończ. 16.00 5.3
2.	TS-11	2	-	2	
3.	PZL-104	1	-	1	
4.	AN-2	1	1	2	Podlega wymianie silnika nowego brak
5.	Mi-2	1	-	1	
6.	MiG-23 MF	15	1	16	Samolot reklamowany - nieprawie dostawca

1	2	3	4	5	6
7.	MiG-23 U	1	-	1	
8.	MiG-21 M	16	2	18	Nr 321-OT po 50 h lotu Nr 324 - remont profi- lakt.
	Razem w ... plm OPK:				
	- samolotów bojowych	31	3	34	
	- s-tów szk.-bojowych	2	1	3	
	- s-tów do przewozu KPR	1	1 ^x	2	^x -istnieje możliwość przedłużenia resursu s-tu
	- pozostałych statków powietrznych	4	-	4	
	OGÓŁEM	38	5	43	

2. Stan techniczny sprzętu bojowego i zabezpieczającego

Na stan 37, aktualnie sprawnych do działań jest 31 samolotów bojowych i 2 szkolno-bojowe, z tego w 1 elm - 15 bojowych i 1 szkolno-bojowy, w 2 elm - 16 bojowych i 1 szkolno-bojowy. Współczynnik sprawności technicznej 89,2%.

Na 2.00 4.3 zostaną usprawnione 2 samoloty bojowe z 2 elm.

Na 16.00 5.3 zostanie usprawniony 1 samolot szkolno-bojowy z 2 elm.

Samolot bojowy z 1 elm podlega naprawie przez specjalistów dostawcy.

Pozostałość resursów technicznych pozwala na wykonanie minimum 15 lotów jednogodzinnych przez każdy samolot.

3. Stan zabezpieczenia w pociski rakietowe

Stanowisko techniczne elaboracji kierowanych pocisków rakietowych /KPR/ pracując nieprzerwanie:

a/ połowę sił i środków na lotnisku SŁAWNO od 15.00 3.3 do 11.00 4.3 jest w stanie przygotować 90 szt.pocisków R-3S oraz 90 szt.pocisków RS-2US co przy założeniu 50% zużycia KPR w lotach bojowych starczy na 4 wyloty bojowe 2 elm.

b/ połowę sił i środków na lotnisku BYTÓW od 2.00 4.3 do 22.00 4.3 jest w stanie przygotować 160 KPR po 32 sztuki: R-23T, R-13M, R-3S, R-3R, RS-2US co przy założeniu 50% zużycia KPR w lotach bojowych starczy na 4 wyloty bojowe 1 elm.

Dowód KPR ze stanowiska technicznego na stoisko samolotów specjalnymi wózkami po 2 wózki na każdym lotnisku. Uzupełnianie dostaw KPR z lotniska SŁAWNÓ na lotnisko BYTÓW lub odwrotnie proponuję realizować przystosowanymi do tego celu 2 samolotami AN-2.

4. Zabezpieczenie techniczne manewru i działań pułku

Jest w gotowości do przebazowania na lotnisko BYTÓW następujących sił służby inżynieryjno-lotniczej wraz z podręcznym sprzętem obsługi samolotów:

- personel techniczny 1 elm - 90 osób /bez 22 którzy pozostają w SŁAWNIE/;
- personel techniczny 2 elm - 22 osoby;
- personel sekcji inż.-lotniczej - 3 osoby.

Ponadto na lotnisku BYTÓW znajduje się personel służby inżynieryjno-lotniczej wchodzący w skład KLZ i przebazowanego wcześniej połowy stanowiska technicznego łącznie 39 osób.

Gotowość KLZ do przyjęcia rzutu bojowego 1 elm 6.00 4.3.

Personel służby inżynieryjno-lotniczej skompletowany w 95% podczas działań plm z 2 lotnisk jest w stanie w ciągu doby zabezpieczyć obsługą:

- a/ 93-111 lotów parami;
- b/ 31- 37 lotów kluczami;
- c/ 10- 12 lotów eskadrą.

Czasy odtwarzania gotowości bojowej samolotów:

a/ w przypadku stosowania tego samego wariantu uzbrojenia jak w poprzednim locie bojowym:

- para - 35 min.
- klucz - 50 min.
- eskadra - 150 min.

b/ w przypadku zmiany wariantu uzbrojenia do kolejnego wylotu:

- para . - 60 min.
- klucz - 70 min.
- eskadra - 180 min.

5. Zabezpieczenie napraw i ewakuacja uszkodzonych samolotów

Naprawy bieżące, przeglądy okresowe oraz obsługi A, B i C na lotnisku BYTÓW wykonywać będą siłami personelu technicznego 1 elm i 2 elm oraz personelu PWN wydzielonego z eskadry technicznej. Natomiast na lotnisku SŁAWNO jestem w stanie wykonywać naprawy drobne i usuwać poważniejsze uszkodzenia bojowe siłami eskadry technicznej oraz personelu 2 elm i 1 elm.

Personel służby inżynieryjno-lotniczej jest w stanie na lotnisku SŁAWNO wykonać w ciągu doby remonty drobne 3-5 samolotów.

Do ewakuacji uszkodzonych samolotów z drogi startowej wykorzystam grupy awaryjne z zestawem sprzętu lotniskowo-hangerowego. Nie posiadam odpowiednich środków transportowych do ewakuacji samolotów z miejsca przymusowego lądowania poza lotniskiem.

6. Zabezpieczenie bojowe i specjalne służb technicznych

Samoloty na lotnisku SŁAWNO zostały rozmieszczone w strefach rozśrodkowania i zamaskowane. 1 elm w gotowości do przebazowania na lotnisko BYTÓW.

Ochronę i obronę samolotów zapewniają służby dyżurne i patrole wydzielone z pododdziałów służby inżynieryjno-lotniczej.

MELDUNEK
=====

dowódcy batalionu zaopatrzenia dla

dowódcy 33 plm OPK.

I. STAN LOTNISKA BAZOWANIA I ZAPASOWEGO :

1. Lotnisko SŁAWNO jest lotniskiem typu stacjonarnego. Posiada stałą i w dobrym stanie zabudowę koszarową, magazyny i rurociąg paliwowy. Na lotnisku znajduje się 18 obwałowanych ukryć na samoloty. Pas startowy 2500 x 60 m z zasadniczym kursem lądowania 290⁰. Lotnisko jest wyposażone w komplet środków UL zapewniający loty w dzień i w nocy w ZWA i TWA.
2. Lotnisko BYTÓW jest lotniskiem typu polowego - nowo wybudowanym. Pas startowy 2800 x 80 m z kursem 70-250⁰. Na lotnisku bbl prowadzi dalszą rozbudowę inżynieryjną. Do 2.3 wybudowano 10 obwałowań ziemnych na samoloty, 4 schronohangary oraz magazyny MPS, amunicji i stanowisko techniczne oraz szereg obiektów gospodarczych. W budowie są 2 obwałowania , 2 schronohangary i USSD oraz odcinek DK odległości 50 m. Na lotnisku znajduje się klz w pełnym składzie.
3. Stan epidemiologiczno-sanitarny obu lotnisk nie budzi zastrzeżeń. Stan moralno-polityczny dobry. W rejonie lotnisk znajdują się źródła wody do celów bytowych i gospodarczych. W rejonie lotnisk są możliwości zaopatrywania się w środki spożywcze.

II. UKOMPLETOWANIE BATALIONU ZAOPATRZENIA :

Batalion zaopatrzenia jest ukończony w stosunku do etatu:

- stanem osobowym

- 80%

- transportem ciężarowym - 85 %
- transportem specjalnym - 95 %
- pozostałym sprzętem technicznym - 100 %
- współczynnik sprawności technicznej - 0,9

III. ZABEZPIECZENIE MATERIAŁOWE :

Lp.	WYSZCZEGÓLNIENIE	Jm	ILOŚĆ NA LOTNISKU	
			SŁAWNO	BYTÓW
1.	Paliwo lotnicze RS-2M	$\frac{\text{Sn8}}{\text{el}}$	$\frac{14}{16,4}$	$\frac{6}{7,0}$
2.	Benzyna lotnicza	Jn	20	9,
3.	Etylina	$\frac{\text{Jn}}{\text{dni}}$	$\frac{3,5}{20}$	$\frac{1,5}{8}$
4.	Olej napędowy	"	$\frac{4,2}{18}$	$\frac{1,5}{6}$
5.	Naboje lotnicze GSz-23	$\frac{\text{Jo}}{\text{el}}$	$\frac{5}{10}$	$\frac{2}{4}$
6.	Pociski rakietowe R-23	"	$\frac{4}{10}$	-
7.	" " RS-2US	"	$\frac{4}{6,6}$	-
8.	" " R-13M	"	$\frac{3}{10}$	-
9.	" " R-3R	"	$\frac{3}{15}$	-
10.	" " R-23T	"	$\frac{3}{10}$	-
11.	" " R-23R	"	$\frac{3}{15}$	-
12.	" " S-5M	"	$\frac{12}{40}$	$\frac{2}{13}$
13.	Zbiorniki godatkowe MiG-21 Komp.	$\frac{\text{Komp.}}{\text{el}}$	$\frac{4}{8}$	$\frac{3}{6}$
14.	" " MiG-23	"	$\frac{4}{8}$	$\frac{2}{4}$
15.	Tlen lotniczy	$\frac{\text{Jz}}{\text{el}}$	$\frac{168}{32}$	$\frac{4}{8}$

1	2	3	4	5
16.	Amunicja artyleryjska	Jo	1,5	-
17.	Amunicja strzelecka	"	3	1,5
18.	Części zamienne	dni	20	15
19.	Żywność	rdz	16	4

Ponadto w CPN MIASTKO, KOŚCIEŻYNA i KOSZALIN dla pułku znajduje się po 250 ton paliwa PS-2M, po 45 ton etyliny i 60 ton oleju napędowego.

IV. MOŻLIWOŚCI DOWOZOWE :

Batalion zaopatrzenia posiada ogólny udźwig transportu :

- nalewczego - 280 ton;
- ciężarowego - 662 tony;

Z tego do dowozu może wydzielić 60% transportu nalewczego na lotnisku bazowania - 84 ton i 30% na lotnisku zapasowym - 42 tony. Jeżeli chodzi o transport ciężarowy, to można wydzielić po 40% tego transportu na lotnisku bazowania 230 ton i na lotnisku zapasowym - 24 tony.

Ponadto paliwo lotnicze będzie na oba lotniska dowoził pld MPS o udźwigu jednorazowym 120 ton.

Ogólnie transport bzaop w jednym rejsie może dowozić :

- paliwa - 246 ton;
- innych środków - 254 tony;

V. ROZMIESZCZENIE NA LOTNISKU :

Rozmieszczenie na lotnisku SŁAWNO jak mapa 1:25.000 - plan rozmieszczenia. Rozmieszczenie na lotnisku BYTÓW jak mapa 1:25 000- plan rozmieszczenia czołócki zaopatrzenia na lotnisku zapasowym.

VI. OCHRONA OBIEKTÓW I MASKOWANIE :

Ochrona obiektów na lotnisku realizowana jest przez warty i posterunki wartownicze zgodnie z planem ochrony obiektów;

Maskowanie sprzętu technicznego realizowane będzie przez wszystkie pododdziały we własnym zakresie przy wykorzystaniu etatowych środków maskowniczych pobranych z kol oraz środków podręcznych.

VII. MOŻLIWOŚCI WYDZIelenIA SIŁ I ŚRODKÓW DO OBRONY NAZIEMNEJ:

Batalion zaopatrzenia może, bez ujemnego wpływu na tok materiałowo-technicznego zabezpieczenia działań pułku do obrony naziemnej wydzielić:

- dwie kompanie ochrony	- 220 ludzi;
- z kompanii samochodowej	- 10 ludzi;
- z kol	- 20 ludzi;

Razem 250 ludzi;

VIII. WNIOSKI :

1. Lotnisko bazowania i zapasowe w pełni nadają się do rozmieszczenia na nich sił i środków pułku i prowadzenia działań bojowych;
2. Na lotnisku zapasowym należy jak najszybciej zakończyć rozbudowę inżynieryjną obiektów;
3. Środków materiałowych wystarcza na prowadzenie działań bojowych przez okres 4-5 dni bez dowozu.
4. Dowóz środków materiałowych należy rozpocząć w 3-4 dniu działań;
5. Batalion zaopatrzenia jest w gotowości do zabezpieczenia manewru i działań bojowych pułku.

MELDUNEK SZEFA ZABEZPIECZENIA CHEMICZNEGO plm OPK.

Po przejściu do działań z użyciem BMR lotniska bazowania 33 plm OPK mogą stać się obiektami uderzeń jądrowych średniej mocy lub uderzeń chemicznych już w pierwszym zmasowanym uderzeniu nieprzyjaciela, albo znaleźć się w strefach skażeń promieniotwórczych powstałych od uderzeń jądrowych na inne objekty. Poza tym należy się również liczyć z możliwością skażenia samolotów i napromienienia pilotów w wyniku przelotów przez obłoki promieniotwórcze.

W przypadku wykonania uderzenia jądrowego bezpośrednio na lotnisko SŁAWNO lub BYTÓW bazująca tam eskadra utraci prawdopodobnie całkowicie i nieodwracalnie zdolność bojową. Straty w ludziach mogą wynieść do 500 żołnierzy, a w samolotach do 70 %.

W uderzeniach chemicznych nieprzyjaciel zastosuje prawdopodobnie ST sarin w bombach lotniczych lub Vx z przyrządów wylewanych. Skutkiem pierwszego mogą być straty w ludziach do 20 %, uszkodzenia lub zniszczenia pojedynczych jednostek sprzętu oraz skażenie rejonów użycia BChem do kilku dni. W wyniku zastosowania Vx, poza stratami w ludziach do 50 %, lotnisko może być skażone do 3 miesięcy i dłużej. Bazowanie na lotnisku skażonym Vx nie będzie możliwe.

Proponuję:

1. Rozwinąć sieć wykrywania wybuchów jądrowych i skażeń wystawiając na obu lotniskach posterunek obserwacji skażeń i obserwatorów w strefach rozśrodkowania samolotów i w rejonach elementów tyłowych. Dla zrealizowania tego zadania należy:
  - dokonać podziału sił i środków plutonu chemicznego na dwie grupy dla zabezpieczenia rozpoznania i likwidacji skażeń na obu lotniskach;

- w najbliższych dwóch dniach zorganizować szkolenie dla drużyn schemizowanych.
2. Określanie danych o parametrach uderzeń jądrowych oprócz głównie o pracę środków radiotechnicznych. W tym celu należy sprawdzić umiejętności określania ww. parametrów przez obsługi RMS i RLS oraz meldowania danych.
  3. Patrole rozpoznania skażeń wydzielać z plchem tylko w razie potrzeby na polecenie szefa zabezpieczenia chemicznego pułku.
  4. Określić trasę i zadania rozpoznania skażeń dla załogi śmigłowca Mi-2. Rozpoznanie powietrzne skażeń prowadzić na polecenie szefa zabezpieczenia chemicznego pułku i na zapotrzebowanie OAS PESD lub Korpusu.
  5. Do ochrony przed skażeniami i SZ ludzi i sprzętu wykorzystywać środki ochrony indywidualnej i zbiorowej, obiekty inżynieryjne, pomieszczenia oraz sprzęt. Intensywnie trenować stan osobowy w długotrwałym przebywaniu w maskach pgaz oraz sprawnym zakładaniu środków ochronnych. Sprawdzić dopasowanie masek oraz przeprowadzić do 7.03. ćwiczenia w komorze gazowej we wszystkich pododdziałach. W przypadku działań w warunkach skażeń stosować **odtrutki** i preparaty radioochronne.
  6. Całkowite zabiegi sanitarne i specjalne prowadzić siłami własnymi skażonych pododdziałów i plutonem chemicznym. Wyznaczyć w rejonie lotniska BYTÓW i rozpoznać 3 rejony rozwinięcia PZS.
  7. Zorganizować na lotniskach punkty kontroli napromienienia i skażenia oraz PZSS dla prowadzenia kontroli napromienienia pilotów i skażenia samolotów po wykonanych lotach oraz zabiegów specjalnych samolotów.
  8. W czasie działań bojowych maskować dymem pojedyncze obiekty na lotniskach i obiekty pozorne przy pomocy świec BDSz-5 i środków podręcznych.

MELDUNEK STARSZEGO NAWIGATORA plm OPK
=====

1. Melduję, że zgodnie z zadaniem pułku, zamiarem i wytycznymi 33 plm OPK w wyznaczonym sektorze działań: USTRONIE MORSKIE, SZCZECINEK, CZERSK i SMOŁDZINO, ma możliwość realizować osłonę wojsk i obiektów wprowadzając samoloty myślińskie do walki, na wyznaczone przez dowódcę korpusu rubieżach, a mianowicie:
- a/ z dyżurowania na lotnisku SŁAWNO przy wykorzystaniu danych wykrycia ŚNP z RLP-732 i dowodzenie z PłSD:
    - na PRWW-1 od wysokości 5400 m i wyżej;
    - na PRWW-2 od wysokości 1000 m i wyżej.oraz podczas dowodzenia z SD 7 KOPK:
    - na PRWW-1 od wysokości 8400 m i wyżej;
    - na PRWW-2 od wysokości 2500 m i wyżej.
  - b/ z dyżurowania na lotnisku BYTÓW podczas dowodzenia z PłSD:
    - na PRWW-1 od wysokości 7300 m i wyżej;
    - na PRWW-2 od wysokości 1900 m i wyżej.oraz podczas dowodzenia z SD 7 KOPK:
    - na PRWW-1 od wysokości 8800 m i wyżej;
    - na PRWW-2 od wysokości 3400 m i wyżej.
  - c/ z dyżurowania w powietrzu ze strefy nr: 24, 25 i 55 oraz dowodzeniu z PłSD:
    - na PRWW-1 od wysokości 1200 m i wyżej;
    - na PRWW-2 od wysokości 1000 m i wyżej.Z dyżurowania w tych samych strefach lecz podczas dowodzenia z SD korpusu samoloty myślińskie będą mogły być wprowadzone do walki na tych rubieżach na wysokościach o 1500 m większej niż podczas dowodzenia z PłSD.
  - d/ z dyżurowania w powietrzu ze strefy nr 33 oraz wykorzystaniu WFN-731 i 32, na których podejmowana będzie decyzja do przeprowadzenia, jest możliwość zwalczania ŚNP na PRWW-1 i PRWW-2 na małych wysokościach od 200 m.

2. Loty do stref dyżurowania i powrotne na lotniska proponuję wykonywać po trasach najkrótszych /prostych/, według danych z RSBN-6 lotniska SŁAWNO i danych z PISD. Wysokość wejścia do stref 4500 m, a wyjścia 5500 m. Start i lot do stref wykonywać zachowując reżimy pracy silnika bez dopalania /jeśli pozwala sytuacja/.

Dyżurowanie w strefach proponuję wykonywać na wysokości 5000 m, a samodzielne poszukiwanie i niszczenie ŚNP na 1000 m. Najdłuższy czas dyżurowania 58 min. możemy uzyskać w strefie nr 25 i 55 oraz 30 min. w strefie samodzielnego poszukiwania i niszczenia ŚNP, podczas startów samolotów myśliwskich z lotniska BYTÓW z trzema zbiornikami paliwa. Natomiast podczas startu z lotniska SŁAWNO czas ten będzie krótszy odpowiednio około 5 min.

3. Do naprowadzania samolotów myśliwskich pułku proponuję zorganizować i wykorzystać:

- PISD MIASTKO /jeden PN przyrządowego i jeden PN wzrokowo-fonicznego/;
- na bazie RLP-731 i 732 po jednym PN wzrokowo-fonicznym;
- na lotnisku SŁAWNO jeden PN wzrokowo-foniczny wykorzystując RLP-732 i RL "FAZA".

Wykorzystując proponowane PN maksymalne możliwości naprowadzenia są następujące:

- w ZWA w dzień na średnich i dużych wysokościach 11-15 jednoczesnych naprowadzeń /w tym 3 przyrządowo/;
- w TWA, lub w nocy albo na małych i stratosferycznych wysokościach 7-12 jednoczesnych naprowadzeń /w tym 3 przyrządowe/.

Poniższa ilość PN i ich rozmieszczenie zezwala realizować naprowadzanie myśliwców na cele powietrzne w granicach sektora działań od wysokości 400 m.

4. Aktualnie posiadane siły i środki UL rozwinięte na lotniskach SŁAWNO i BYTÓW, zabezpieczają działania pułku z tych lotnisk w każdych warunkach bez względu na porę doby. W wypadku zniszczenia części środków UL na tych lotniskach, proponuję wysiłek sił i środków UL koncentrować na lotnisku SŁAWNO dla utrzymania działań bez względu na warunki meteorologiczne.
5. W wypadku niemożności wchodzenia myśliwców w strefę ognia artylerii rakietowej, proponuję aby odległość wyprowadzenia myśliwców przed dalszą granicę strefy ognia artylerii rakietowej wynosiła 9 km.

MELDUNEK SZEFA STRZELANIA POWIETRZNEGO
=====

33 plm. OPK
=====

Obiektami działań pilotów 33 plm będą samoloty myśliwsko-bombowe zaliczane do 2 grupy celów /F-104, F-4, F-111, F-15, JAGUAR/ oraz ich wersje rozpoznawcze. Z dotychczasowej taktyki działań lotnictwa przeciwnika wynika, że przeciwnik może wykonywać naloty w składzie różnych grup /od 4 do 12 samolotów/ przeważnie na wysokościach lotu koszącego i małych wysokościach, z prędkościami lotu 750 do 950 km/h. Ugrupowanie bojowe dość głęboko urzutowane /nawet do 15 km/. Szeroko stosowane mogą być zakłócenia radioelektroniczne w całym zakresie wysokości działań samolotów 33 plm, natomiast zakłócenia cieplne na średnich i dużych wysokościach.

Z uwagi na małe wysokości lotu przeciwnika, oprócz działań z dyżurowania w powietrzu i na lotniskach zaistnieje potrzeba działań metodą samodzielnego poszukiwania i zwalczania celów. Stosowane przez przeciwnika ugrupowania bojowe zezwalają na wykonywanie ataków pojedynczymi samolotami lub parami do dowolnych grup.

Do zwalczania celów powietrznych w locie koszącym i na małych wysokościach z samolotu MiG-23MF mogą być stosowane wszystkie środki rażenia z wyjątkiem pocisków R-23R.

Przy użyciu celownika ASP-23D stosować działko GSz-23L i pociski S-5M, a przy pomocy celownika SZAFIR-23 pociski R-13M, R-23T i R-3s.

Pociski R-23R mogą być stosowane dopiero od wysokości 400 m. W warunkach niemożliwości stosowania celownika SZAFIR-23, ze względu na silne zakłócenia radioelektroniczne stosowane przez przeciwnika oraz skrytego wykrycia celu należy wykorzystywać pelengator podezerwieni TP-23.

W czasie zwalczania celów powietrznych, dla osiągnięcia możliwie dużych efektów użycia środków rażenia, strzelania powinny być wykonywane:

- z działka GSz-23L z odległości 600-200 m, z tylnej półsfery pod sylwetkami 2/8 - 0/8, prowadzone seriami do 1,5 s każda;
- pociskami S-5M z odległości 800-400, z tylnej półsfery pod sylwetkami 2/8-0/8 salwą;
- pociskami R-3s z odległości 2000-1000 m, z tylnej półsfery pod sylwetkami 2/8-0/8 salwami 2 lub 4 pocisków, bez kontroli wyników strzelania;
- pociskami R-13M z odległości 2500-1000 m z tylnej półsfery pod sylwetkami 4/8-0/8 salwami 2 lub 4 pocisków;
- pociskami R-23T z przedniej półsfery z odległości 6000-3000 m pod sylwetkami 3/4-1/4; z tylnej półsfery z odległości 6000 - 1000 m pod sylwetkami 3/4 - 0/4, salwą 2 pocisków;
- pociskami R-23R od wysokości powyżej 400 m z tylnej lub przedniej półsfery dla warunków jak przy pocisku R-23T.

Podczas zwalczania samolotów przeciwnika samolotami MiG-21M mogą być stosowane wszystkie środki rażenia, a mianowicie działko GSz-23, pociski S-5M, R-3S i RS-2US, z tym że celownik RP-21MA można wykorzystywać dopiero od wysokości 700 m. Zależnie od warunków atmosferycznych, pory doby i celu mogą być stosowane do zwalczania przeciwnika w powietrzu:

- w zwykłych warunkach atmosferycznych w dzień wszystkie środki rażenia z tym, że pociski RS-2US od wysokości 700 m;
- w zwykłych warunkach atmosferycznych w nocy pociski R-3S i RS-2US od wysokości 700 m;
- w trudnych warunkach atmosferycznych w dzień i w nocy od wysokości 700 m tylko pociski RS-2US;
- do celów manewrujących - działko GSz-23 i pociski S-5M.

Parametry strzelania przy użyciu uzbrojenia samolotów MiG-21M powinny być następujące:

- strzelanie z działek GSz-23, pociskami S-5M, R-3S - jak dla samolotów MiG-23MF;
- strzelanie pociskami RS-2US z odległości 2000-1000 m pod sylwetką 2/8-0/8 z tylnej półsfery salwami po 2 pociski.

Ataki wykonywać pojedynczymi samolotami kolejno, rzadziej parami.

MELDUNEK

ZASTĘPCY DOWÓDCY 33 plm OPK DO SPRAW POLITYCZNYCH

Obywatelu ..... melduję, że :.

1. Ogólna charakterystyka polityczna nieprzyjaciela jest niekorzystna dla naszych wojsk, zwłaszcza wśród pilotów związków taktycznych 2 PTSP, po dokonaniu w dniu 6.3. pierwotnych uderzeń na nasze wojska panuje wysoki duch bojowy i chęć dalszej walki.

Większość z nich jest dobrze wyszkolona i niezachwianie wierzy w wyższość sprzętu bojowego, na którym walczy.

Aktualne kierunki, treść, formy i metody urabiania ideologicznego pozytywnie wpływają na wartości moralno - bojowe, dyscyplinę i nastroje wojsk nieprzyjaciela.

Należy sądzić, że w najbliższych dniach stan moralno - polityczny pilotów z 2 PTSP będzie wysoki i nie ułatwi nam wykonywania naszych zadań bojowych.

2. 33 plm OPK działania bojowe prowadzi z lotnisk BYTÓW i PRZECHLWO. Ludność w rejonie bazowania pułku ustosunkowana jest do naszych żołnierzy przyjaźnie.

Jednak w związku z dość liczną grupą ludności ukraińskiej i pojawieniem się na północnych terenach 7 KDPK małych grup desantowych, należy liczyć się z realną możliwością oddziaływania sabotażowo - dywersyjnego. Oddziaływanie to może nosić charakter dywersji propagandowej, sabotażu i ataku zbrojnego. Z takim działaniem należy liczyć się szczególnie w rejonie lotniska BYTÓW, gdzie już mieliśmy dywersję na kolei.

3. Aparat wojny psychologicznej PGA NATO prowadzi nasilającą się działalność dywersyjno - propagandową.

Podstawowe kierunki i treści wojny psychologicznej wymierzone są w sojusz polsko - radziecki, Układ Warszawski, kierownictwo partyjne i państwowe. Wroga propaganda, w sposób

zamaskowany i jawny dąży do rozbicia jedności moralno -
- politycznej narodu polskiego i spójności walczącego
wojska.

Po agresji, w przekazywanych treściach za pośrednictwem
radia dążą oni głównie do poderwania zaufania do dowódców
i oficerów politycznych, wywołania nastrojów nieufności
do wojsk sojusznicznych, siania niewiary w wartości naszego
uzbrojenia i sprzętu bojowego, rezygnacji z walki, dezercji
i przechodzenia na stronę przeciwnika.

Wielokrotnie podają, że uczestnicy strajków z lata 1980 roku,
po przejściu na stronę zachodnią otrzymują od razu tysiąc
dolarów na zagospodarowanie.

W 2 eskadrze wykryto znaczne ilości ulotek i odezw
pochodzenia zachodniego i grup antysocjalistycznych.

Mimo zmasowanego oddziaływania stwierdza się, że wroga
propaganda nie ma większego wpływu na stan moralno - polityczny
33 plm OPK.

4. Stan moralno - polityczny, dyscyplinę i nastroje eskadr i innych
pododdziałów 33 plm OPK jest dostateczny. W pułku panuje
przygnębienie w wyniku poniesionych strat w czasie walk
i uderzenia nieprzyjaciela na lotnisko SŁAWNO.

Dobry stan moralno - polityczny posiada 1 elm, która
w walkach poniosła najmniejsze straty.

W eskadrach prowadzi się intensywną pracę partyjno -
- polityczną, która gwarantuje poprawienie nastrojów i wykonanie
zadań postawionych przed pułkiem.

5. Sprawy socjalno - bytowe i zaopatrzenie w normie.

6. Zadaniem pracy partyjno - politycznej jest :

- a/ realizować przedsięwzięcia ideowo - wychowawcze, by osiągnąć
w nakazanych terminach wysoki stopień gotowości bojowej
33 plm OPK w trakcie zwalczania SNP npla ;
- b/ zapewnienie pełnej sprawności psychofizycznej pilotów,
techników i mechaników do działań bojowych ;

- c/ wyjaśnianie i demaskowanie wrogiej treści propagandy nieprzyjaciela kierowanej na oddziały 7 K OPK ;
- d/ integrowanie kolektywów żołnierskich, kształtowanie wysokiej czujności i dyscypliny wojskowej ;
- e/ wzbudzanie nienawiści do agresora ;
- f/ wykorzystanie doświadczeń bojowych innych pułków lotniczych 7 K OPK w zwalczaniu SNP npla ;
- g/ popularyzowanie heroiczych czynów wszystkich żołnierzy macierzystego pułku.

MELDUNEK /PROPOZYCJE/ SZEFA SZTABU plm OPK

1. W zakresie osiągnięcia WSGB po wykonaniu zasadniczych przedsięwzięć wprowadzonego stanu podwyższonej gotowości bojowej proponuję:

- skoszerować część kadry na lotnisku i w pododdziałach dla zabezpieczenia procesu osiągnięcia /na sygnał/ pełnej gotowości bojowej i wcielenia uzupełnień mobilizacyjnych;
- przystąpić do rozbudowy ukryć w miejscu stałej dyslokacji, a na lotnisku zapasowym po przybyciu czołowni; rozśrodkować samoloty w przygotowanych obwałowaniach, a sprzęt obsługi w ukryciach; całość dobrze zamaskować wykorzystując etatowe siatki maskownicze oraz doraźne materiały;
- wzmocnić służby dyżurne w pododdziałach i na obiektach, wydając im broń i amunicję bojową, oraz służbę patrolową na lotnisku i w rejonie zakwaterowania kadry; sprawdzić i przygotować elementy obrony naziemnej lotnisk; bateriami 37 mm armat plot zająć wyznaczone SO; utrzymywać w gotowości wzmocniony pododdział alarmowy;
- przygotować do rozwinięcia w wybranych miejscach punkty dezaktywacji i odkażania oraz wystawić posterunki obserwacyjne;
- w zakresie rozpoznania sytuacji powietrznej utrzymywać ciągły kontakt z 7 brt, a rozpoznanie sytuacji naziemnej w rejonie bazowania prowadzić we współpracy z organami WSW i MO;
- mobilizacyjne uzupełnienie pułku przeprowadzić zgodnie z dokumentacją w zasadniczym miejscu /koszary/ utrzymując jednak w gotowości i zapasowe miejsce /PGR - SMARDZEWO/. Zakończenie procesu wcielenia w G+24. Następne dni /do czasu wprowadzenia pełnej gotowości bojowej/ proponuję przeznaczyć do pomobilizacyjnego szkolenia w zakresie organizacyjnego i bojowego zgrzywania w załogach, obsługach i pododdziałach oraz prowadzenia akcji polityczno-wyjaśniającej cele mobilizacji spowodowanej agresywną postawą państw zachodnich i realnym zagrożeniem wojennym.

2. Współdziałanie z 7 brt realizować na bieżąco na PłSD poprzez osobisty kontakt dowódców i grup dowodzenia w zakresie wymiany informacji o własnych decyzjach i działaniach bojowych oraz w zakresie możliwości zabezpieczenia działań pułku przez brt w informację ogólną i szczegółową, a także zabezpieczenie niezbędnych środków i linii łączności na PłSD.

Współdziałanie z dywizjonami /44, 45 i 52/ 31 BAR proponuje realizować wg obowiązujących zasad i instrukcji, a także zgodnie z posiadanym wyciągiem planu współdziałania, z uwzględnieniem:

- dogodności realizacji startów i lądowań na lotniskach SŁAWNO i BYTÓW, w tym celu należy uzgodnić /uściślić/ położenie korytarzy wlotowych i wylotowych na kierunku dróg startowych oraz warunki lotu w nich;
- dążyć w miarę możliwości do realizacji współdziałania bez wchodzenia w strefę ognia, a jeśli zajdzie tego potrzeba to tylko poniżej 1000 m;
- jako zasadę przyjąć, że samoloty działające w granicach sektora działań pułku ze stref dyżurowania i patrolowania w powietrzu mają pierwszeństwo wyboru celów do zwalczania;
- po przybyciu na PłSD uzgodnić z przedstawicielem dowódcy 31 BAR możliwe warianty działań ŚNP oraz własne działania i ustalić zasady wspólnego działania wg reguły; co - kto, kiedy - gdzie.
- Współdziałanie ze 101 plm /AR/ realizować poprzez SD korpusu, z przejściem dowodzenia samolotami /naprowadzenia/ z chwilą ich wejścia w sektor pułku;
- w rejonie m. SZCZECINEK należy oczekiwać rozwinięcia środków OPL wojsk operacyjnych, których przedstawiciel winien przybyć na PłSD.

3. Dowodzenie pododdziałami pułku w czasie prowadzenia działań bojowych proponuję oprzeć o istniejący system stanowisk dowodzenia /PłSD, SD na lotnisku SŁAWNO i USSD na lotnisku BYTÓW/ z wykorzystaniem środków łączności przewodowej i radiowej

pomiędzy PłSD i lotniskami włącznie z uzyskanymi dodatkowo łączami telefonicznymi. Zadania dla pododdziałów na dobę /dzień, noc/ stawia dowódca /szef sztabu/ z PłSD poprzez zastępców dowódcy plm na danym lotnisku. Dowódcy pododdziałów ponoszą odpowiedzialność za realizację postawionych zadań organizując i realizując dowodzenie z własnych punktów dowodzenia.

Dowodzenie samolotami w powietrzu w procesie naprowadzenia proponuję realizować sposobem przyrządowym z GZPN przy wysokościach lotu powyżej 1000 m, a poniżej tej wysokości naprowadzenia foniczne z GPN w odniesieniu do rubieży nr 2, a w stosunku do rubieży nr 1 z WPN-732. Na PłSD proponuję utrzymywanie dwóch zmian dowodzenia /zmiany co 8 godz./ oraz jednozmiennej grupy planowania, zabezpieczenia i meldowania rezultatów działań. Wewnątrz PłSD zachować nieprzerwany kontakt między poszczególnymi grupami, zmianami i osobami funkcyjnymi oraz z grupą dowodzenia 7 brt i 31 BAR.

Organizacja pracy na PłSD, podział oficerów na grupy i zmiany dowodzenia zgodnie z uaktualnioną dokumentacją. Wykorzystanie linii i środków łączności zgodnie z meldunkiem dowódcy batalionu łączności i UL.

MELDUNEK DECYZJI DOWÓDCY 33 p1m OPK
=====

1. OCENIAM, że w sektorze działań bojowych pułku /mapa/ mogą działać ŚNP npla głównie z kierunku północno-zachodniego /w. BORNHOLM - BYDGOSZCZ/, będą to w większości samoloty typu F-4, F-104, F-15 i F-16 ze składu 2 PTSP i PTSP Cieśnin Duńskich i Bałtyku Zachodniego. Nie wykluczam możliwości działań samolotów lotnictwa pokładowego typu A-6 oraz samolotów typu F-111, a także użycia pocisków manewrujących typu "Cruise".

Nieprzyjaciół w pierwszych nalotach prawdopodobnie skupi swój wysiłek w walce o panowanie w powietrzu, stąd obiektami jego uderzeń mogą być: lotniska SŁAWNO i BYTÓW, RLP-731, 732 i 733, dywizjony raketowe 31 BAR OPK oraz połączone SD.

Uderzeń npl może dokonywać w grupach 4-8, a na lotniska 12 samolotów, ugrupowanych w kolumny par lub kluczy przy odległościach rzędu 3-5 km. Dolot do obiektu ataku w większości na małej wysokości w granicach 300 m i prędkości do 900 km/h. Przed wykonaniem uderzenia możliwy nabór wysokości do 2000-3000 m. Oprócz tego przewiduję działania pojedynczych samolotów i par /głównie rozpoznawczych/ na różnych wysokościach do H=25000 m i prędkości do 3 Ma.

W kolejnych nalotach npl może przystąpić do obezwładniania obiektów komunikacyjnych /KOSZALIN, SŁUPSK, KOŁOBRZEG, SZCZECI-NEK/, przegrupowujących się wojsk oraz przybrzeżnej żeglugi morskiej. Możliwe jest zwiększenie składu grup do 16-24 samolotów, zależnie od obiektu uderzenia, a także stosowanie specjalnej osłony myśliwskiej.

Liczę się ze strony npla z szerokim stosowaniem zakłóceń radioelektronicznych i manewrów przeciwmysliwskich w czasie lotu.

W walce powietrznej z samolotami npla, szczególnie typu F-15, F-16 uwzględniam zastosowanie przez nie raket o zwiększonej odległości i sektorze ostrzału typu "Sparrow".

2. ZDECYDOWAŁEM, zgodnie z postawionym zadaniem bojowym główny wysiłek obu eskadr lotniczych skupić na kierunku północno-zachodnim /w.BORNHOLM-MIASTKO/i na zwalczaniu ŚNP npla na podejściach do osłanianych obiektów - głównie z rubieży nr 1 /mapa/.

Samoloty do walki na rubieży nr 1 wprowadzam ze stref dyżurowania w powietrzu /nr 24 i 25/. Dyżurowanie w powietrzu stosuję w okresach spodziewanych nalotów lub na rozkaz z SD korpusu kluczami samolotów MiG-23 na wysokości 3000-5000 m. Podczas zwalczania celów na małych i bardzo małych wysokościach /w dzień/ dodatkowo stosuję patrolowanie klucze samolotów MiG-23 w strefie nr 55 na H=1000 m. Podczas zwalczania większych grup samolotów npla potęguję działania kluczami samolotów MiG-21 z lotniska SŁAWNO wprowadzając je do walki na rubieży nr 2 /mapa/. W działaniach bojowych utrzymuję na każdym lotnisku w dzień, w gotowości bojowej nr 1 i 2 nie mniej jak po dwa klucze samolotów, a w nocy po parze samolotów. Wyznaczony wysiłek do dyżurowania /patrolowania/ w powietrzu w okresie działań samodzielnych /30% =40 s/l/ zamierzam wykorzystywać głównie w dzień podczas nalotów na małych wysokościach. Pułk jest w gotowości do wykonywania innych zadań /osłona konwojów, rozpoznanie/ w dowolnym czasie.

3. 1 eskadrę w składzie 18 MiG-23 po rozśrodkowaniu na lotnisko BYTÓW wykorzystuję głównie do okresowego dyżurowania i patrolowania w powietrzu, jak również do przechwytywania pojedynczych celów na dużych wysokościach i o dużej prędkości, a także do działań w TWA.

2 eskadrę w składzie 18 MiG-21 z lotniska SŁAWNO wykorzystuję w większości do potęgowania działań z położenia dyżurowania na lotnisku.

4. Dowodzę działaniami bojowymi pułku osobiście z PiSD /MIASTKO/. Osiąganiem pełnej gotowości bojowej oraz wcieleniem mobilizacyjnym na lotnisku SŁAWNO kieruje szef sztabu, po czym przybywa z drugą zmianą dowodzenia na PiSD. W działaniach bojowych elementami ugrupowania bojowego pułku na lotnisku SŁAWNO kieruje mój zastępca ds. szkolenia, a na lotnisku BYTÓW zastępca ds. liniowych.

Współdziałanie z 31 BAR realizować będę w oparciu o wyciąg planu współdziałania korpusu. Z dowódcą 31 BAR uzgodniłem położenie korytarzy wlotowych i wylotowych oraz warunki lotu w nich. Jako zasadę przyjęliśmy, że samoloty pułku nie wchodzą bez istotnej potrzeby w strefę ognia, a samoloty dyżurujące i patrolujące na rubieży nr 3 posiadają pierwszeństwo w wyborze celów do zwalczania na małych i średnich wysokościach. Z dowódcą 7 brt uzgodniłem wspólne zasady wymiany informacji i zabezpieczenia radiolokacyjnego pułku.

5. Dla zabezpieczenia działań 1 eskadry z lotniska BYTÓW w dniu wczorajszym ¹¹⁰⁴ /3.3/ o 21.00 przemieściłem pierwszy rzut czołwki zaopatrzenia na to lotnisko i obecnie jestem w gotowości /na sygnał/ do przebazowania rzutu bojowego, a w dwie godziny po wylocie samolotów przebazowuję drugi rzut zabezpieczenia. Do godz. 15.00 dnia ^{dzisiaj} dzisiejszego ^{zakończę wcielanie} /4.3/ zakończę wcielanie uzupełnień mobilizacyjnych pułku w dotychczasowym miejscu postoju /lotnisko ^{SLAWNO}/. Na lotniskach wzmocniono ochronę i obronę oraz przeprowadzono rozśrodkowanie i maskowanie sprzętu, a także zwiększono stan sił i środków dyżurnych.
6. Melduję, że jestem w gotowości do osiągnięcia /na sygnał/ pełnej gotowości bojowej całością sił i środków pułku w czasie do 30 min. i prowadzenia działań bojowych z dwu lotnisk.
7. Prośby do przełożonego.

MELDUNEK BOJOWY 33 plm OFK nr 02.SD - MIASTKO 6.3 18,00

Mapa 500 000 wydanie drugie 65 r.

1. W sektorze działań bojowych pułku lotnictwo nieprzyjaciela dokonało kilkakrotnych uderzeń w ciągu dnia, w większości grupami w składzie 4-8 samolotów typu F-4 i F-104. Uderzenia wykonane były z kierunku północnego od strony w. BORNHOLM. Obiektami uderzeń były RLP-722, 45 doar i lotnisko SŁAWNO, a także dokonano uderzeń na stacje kolejowe BIAŁOGARD i SŁUPSK oraz porty KOŁOBRZEG i USTKA. W tych ostatnich uderzeniach prawdopodobnie brały udział samoloty pokładowe lotnictwa morskiego typu A-6. Lotnictwo nieprzyjaciela stosowało głównie uderzenia z małych i średnich wysokości z użyciem bomb burzących i niekierowanych rakiet. Dołot do obiektów uderzeń na małych wysokościach rzędu 100 m nad morzem i około 300-500 m nad lądem przy prędkościach lotu w granicach 700-900 km/h.

W większości stosowano ugrupowanie kolumny par przy odległościach między parami 800-1500 m, a między kluczami 3-4 km.

W walkach powietrznych samoloty npla stosowały w większości rakiety typu "Sidewinder" odpalane z odległości 3000-1500 m, a także na bliskich odległościach ogień z działek pokładowych. Uderzenia na lotnisko SŁAWNO dokonała grupa 8 F-104. Pierwszy klucz z małej wysokości zaatakował rakietami samoloty dyżurne i urządzenia startowe, a drugi klucz po około 2 minutach dokonał uderzenia bombami burzącymi na pas startowy; w tym czasie pierwszy klucz z wysokości około 1500 m z kręgu blokował lotnisko przez około 5 minut ostrzeliwując jednocześnie rakietami i działkami samoloty na stoiskach i inne urządzenia lotniskowe.

W ciągu całego dnia obserwowano loty samolotów rozpoznawczych na średnich i dużych wysokościach wzdłuż wybrzeża /poza strefę ognia dywizjonów rakietowych/, niektóre z nich wchodziły w głąb lądu pokonując obronę manewrem i dużą prędkością lotu do 2 Ma. W sektorze pułku łącznie działało 12 celów powietrznych w składzie około 80 samolotów.

2. W ciągu dnia stosowano okresowo dyżurowanie w powietrzu kluczami samolotów MiG-23 w strefach nr 24 i 25 na rubieży nr 1 wykonując 32 s/loty. Pozostałe wyloty /64/ wykonano z dyżurowania na lotniskach w okresie nalotów npla. Łącznie pułk wykonał za dzień działań 96 s/lotów, z tego 44 s/l na samolotach MiG-23 i 52 s/l na MiG-21.

Zadanie na przechwycenie postawiono do 6 celów. Skierowano na przechwycenie 9 grup w składzie 36 samolotów. Przechwycono 4 cele w składzie 28 samolotów. W walkach powietrznych zniszczono:

4 samoloty F-104

2 samoloty F-4

1 samolot A-6

Zużyto rakiet: R-3S - 22 szt.

R-13M - 14 szt.

S-5M - 32 szt.

amunicji lotniczej -300 szt.

3. Pułk poniósł straty:

w walkach powietrznych 2 MiG-21 i 1 MiG-23 oraz 3 pilotów.

Na ziemi /na lotnisku SŁAWNO/ zniszczono 2 samoloty MiG-21

oraz 2 uszkodzono. Ranny 1 pilot. Uszkodzono pas startowy

lotniska SŁAWNO /3 leje po bombach 250 kg/ oraz pobocza tra-

wiaste i drogi kołowania /5 uderzeń/. Pas startowy naprawiony

będzie w ciągu nocy, a pozostałe uszkodzenia do godzin południowych 7.3.

Na lotnisku SŁAWNO poza tym zniszczono i uszkodzono 1 radio-stację R-824, 2 dystrybutory paliwowe, 2 holowniki i 2 samochody transportowe. Zginęło 8 żołnierzy /w tym 4 kadry/, rannych 15 /w tym 5 kadry/.

4. Stan sił i środków pułku na dzień 7.3

Na lotnisku BYTÓW - 17 MiG-23, w tym 16 sprawnych i 19 pilotów

- 8 MiG-21 i 8 pilotów

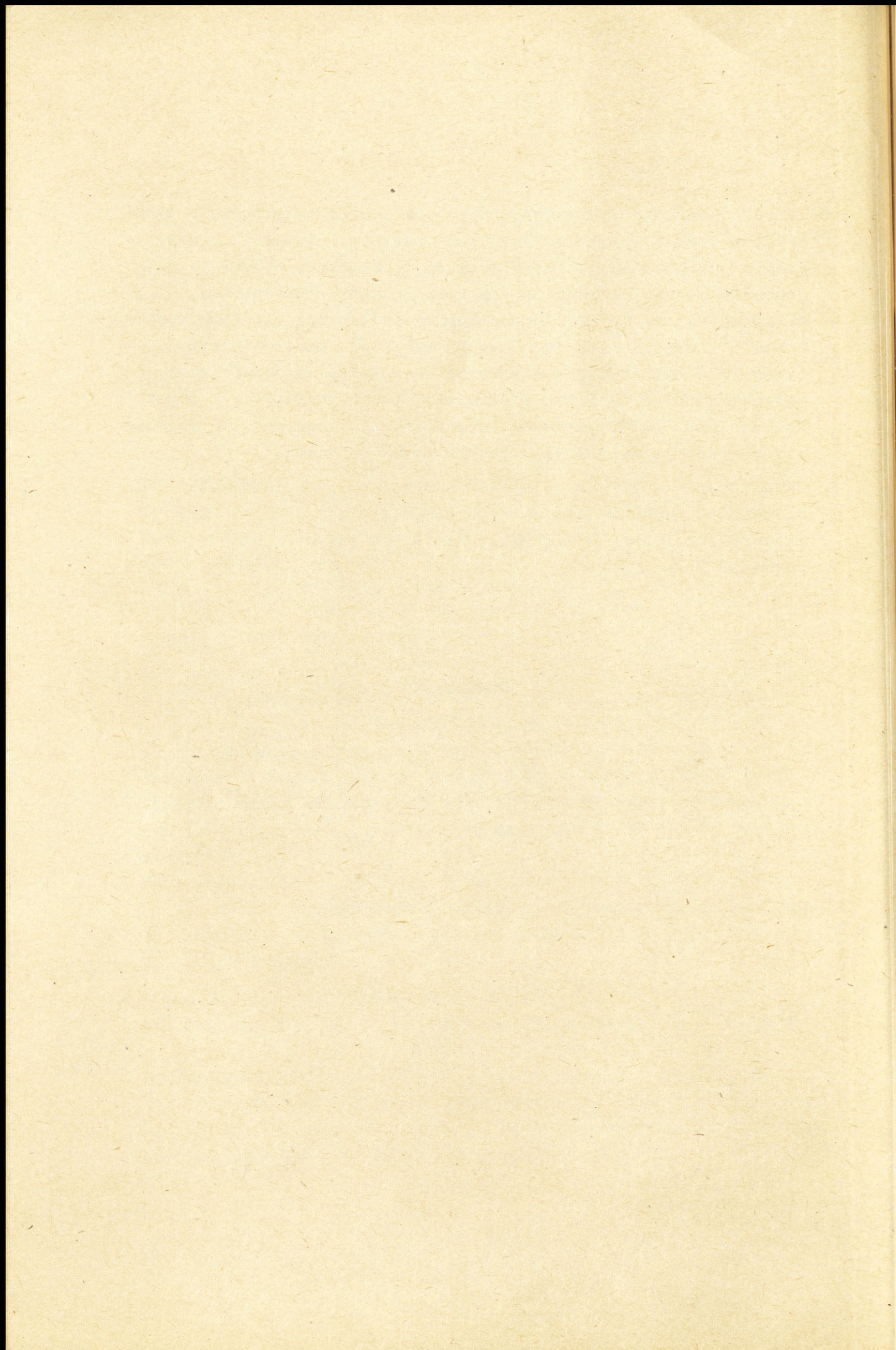
Na lotnisku SŁAWNO - 6 MiG-21, w tym 4 sprawne i 10 pilotów.

Stan środków materiałowo-technicznych do zabezpieczenia działań na lotnisku SŁAWNO na 5 dni, na lotnisku BYTÓW na 2 dni /wymagane uzupełnienie paliwa i rakiet typu R-13M/.

5. W toku prowadzonych działań bojowych system dowodzenia i łączności pracował sprawnie. Jedynie w zakresie wykrywania i prowadzenia celów na małych wysokościach występowały przerwy w ich prowadzeniu, co utrudniało poważnie proces naprowadzenia. Wymagana byłaby na PłSD wcześniejsza informacja o celach powietrznych lecących na małych wysokościach, co umożliwiłoby nakierowanie dyżurujących w strefach samolotów na samodzielne poszukiwanie celów i ich atakowanie. Pomimo poniesionych strat na lotnisku SŁAWNO gotowość bojowa pułku i duch moralny żołnierzy gwarantuje wykonanie dalszych zadań bojowych.
6. Przewidując możliwość kolejnych uderzeń npla na lotnisko SŁAWNO lub BYTÓW proszę o przydzielenie dla pułku lotniska manewru /lotnisko PRZECHLEWO/, na którym jestem w stanie rozwinąć KLZ.

DOWÓDCA 33 plm OPK

.....

III. BATALION RADIOTECHNICZNY OPK

WELDUNEK POMOCNIKA SZEFA SZTABU brt OPK
ds. ROZPOZNANIA

Państwa NATO swoimi poczynaniami polityczno-militarnymi zaostrzyły sytuację w Europie, pod pozorem prowadzonych ćwiczeń mobilizują rezerwy i przegrupowują związki taktyczne wojsk lądowych w pobliże granicy NRD oraz wzmagają intensywność rozpoznania z powietrza, morza i z kosmosu.

Siły powietrzne NATO są w gotowości, aby w dogodnym momencie rozpocząć działania wojenne z użyciem lub bez użycia broni jądrowej.

Celem pierwszych zmasowanych uderzeń ŚNP nieprzyjaciela w sektorze batalionu prawdopodobnie będzie prowadzenie walki o panowanie w powietrzu poprzez obezwładnienie środków obrony powietrznej i stworzenie dogodnych warunków do wykonania kolejnych uderzeń, zmierzających do zdeorganizowania życia administracyjno-politycznego oraz opóźnienie wprowadzenia do bitwy przegrupowujących się wojsk.

W związku z tym obiektami uderzeń mogą być:

- obiekty systemu OP /RLP, dor, PŁSD STANISZEWO, lotniska plm/;
- bazy morskie i porty: HEL, GDYNIA i GDANSK;
- mosty i przeprawy przez rz. WISŁĘ w m. TCZEW i MALBORK;
- skupiska miejskie /TROJMIASTO, ELBLĄG/.

Nalot ŚNP nieprzyjaciela na obiekty w rejonie brygady może być wykonany z kierunków: północno-zachodniego i północnego.

W pierwszym zmasowanym nalocie na obiekty rozmieszczone w rejonie brygady nieprzyjaciel może użyć:

- w działaniach z bronią konwencjonalną około 150-180 samolotów, a na obiekty rozmieszczone w sektorze batalionu 60-80 samolotów;
- w działaniach z bronią jądrową około 200-260 samolotów, a w sektorze batalionu około 80-100 samolotów.

Nalot SNP nieprzyjaciela z bronią konwencjonalną może być wykonany na wąskim froncie, a z bronią jądrową na szerokim froncie w jednym lub w dwóch rzutach, każdy rzut może składać się z 4-8 grup samolotów o różnym przeznaczeniu. Przerwy czasowe pomiędzy rzutami mogą wynosić do 10-15 minut.

Zadaniem pierwszego rzutu będzie prowadzenie walki z pierwszorzutowymi środkami OP /RLP-712, 714, 710; dor-27, 28, 29; lotniska WEJHEROWO, PRUSZCZ GDAŃSKI; PłSD w m. STANISZEWIE/ w celu stworzenia "bezpiecznych korytarzy" wyprowadzających na obiekty osłony, rozmieszczonych w sektorze batalionu jak i w głębi rejonu obrony korpusu.

Zadaniem następnych rzutów będzie niszczenie obiektów osłony /baz morskich, portów, węzłów komunikacyjnych, przepraw, zgrupowań wojsk itp/ rozmieszczonych w sektorze batalionu, jak i w głębi rejonu obrony.

W skład grup uderzeniowych może wchodzić 4-12 samolotów typu: F-4, F-111, F-16 A-6, A-7, Jaguar, Tornado. Ugrupowanie samolotów w grupie przeważnie w kolumnę par /kluczy/, odległości pomiędzy parami 800-1500m, pomiędzy kluczami 4-6 km, a pomiędzy grupami w rzucie 15-30 km /1-2 min./.

Profil lotu grup uderzeniowych na trasie lotu - kombinowany na małych i średnich wysokościach, a przy dolocie do strefy wykrywania na małych wysokościach rzędu 50-500m /poniżej dolnej granicy pola wykrywania/ z wykorzystywaniem dogodnych warunków terenowych i z zastosowaniem manewru oraz zakłóceń.

Obiekty uderzeń mogą być atakowane z lotu nurkowego lub poziomego, kolejno parami lub grupami samolotów, z zastosowaniem różnego rodzaju środków rażenia.

Uderzenia na RLP nieprzyjaciela może wykonywać 2-4 parami samolotów z zasady z małych wysokości 100-200 m, a następnie po nabraniu wysokości "górką" w martwym stożku, atak z lotu nurkowego z jednego lub więcej zająć /z jednego lub więcej kierunków/ z zastosowaniem bomb burzących, odłamkowych, paliwowo-powietrznych, napalmu oraz pocisków samonaprowadzających się na obiekt uderzenia.

Natężenie nalotu może wynosić 10 do 15 grup samolotów na minutę.

Maskowanie nalotu może odbywać się poprzez uzyskanie zaskoczenia /lot poniżej dolnej granicy wykrywania/ oraz zastosowanie zakłóceń radioelektronicznych i pasywnych /wszystkich zakresów częstotliwości/. Samoloty z urządzeniami zakłócającymi mogą wykonywać lot w usrupowaniu grup uderzeniowych lub wykonywać lot w strefie /oddalonej od linii brzegowej o 40-70 km./ poza zasięgiem aktywnych środków walki.

Należy oczekiwać, że na RLP będą oddziaływać grupy dywersyjno-rozpoznawcze w sile 10-25 ludzi w czasie 30-60 min przed nalotem SNP nieprzyjaciela.

MELDUNEK STARSZEGO POMOCNIKA SZEFA SZTABU brt OPK DS. OPERACYJNYCH
=====

1. W zakresie osiągnięcia podwyższonej gotowości bojowej należy:
  - uaktualnić plany osiągnięcia WSGB;
  - sprawdzić system alarmowania i ostrzegania;
  - przygotować pododdziały do wykonania zadań związanych z osiągnięciem wyższych stanów gotowości bojowej;
  - zwiększyć skład sił i środków dyżurnych;
  - przystąpić do rozbudowy inżynieryjnej pozycji RLP.
2. W zakresie osiągnięcia stanu zagrożenia wojennego:
  - skoszarować kadrę;
  - przyjąć część uzupełnienia mobilizacyjnego, głównie specjalistów WRT;
  - wzmocnić ochronę i obronę elementów ugrupowania bojowego;
  - środki radiolokacyjne, zautomatyzowanego dowodzenia i łączności doprowadzić do gotowości bojowej nr 2;
  - zorganizować zapasowy system dowodzenia;
  - prowadzić dalszą rozbudowę inżynieryjną pozycji RLP.
3. W stanie pełnej gotowości bojowej:
  - przyjąć uzupełnienie mobilizacyjne;
  - rozwinąć SRLP;
  - przejść na wojenny system zeopatrzenia;
  - realizować inne przedsięwzięcia zmierzające do osiągnięcia pełnej gotowości bojowej.
4. Propozycje w zakresie ugrupowania i możliwości bojowych batalionu.

Obecne ugrupowanie bojowe batalionu zapewnia wykrywanie i rozpoznanie obiektów powietrznych od wysokości 300-400 m do 30000 m oraz zabezpieczenie radiolokacyjne 9 BAR OPK od 500 m a 39 plm OPK od 800 m.

Szczególne zanizenie parametrów pola radiolokacyjnego występuje na kierunku północnym i w południowym rejonie ZATOKI GDAŃSKIEJ.

Z analizy zadania bojowego wynika, że nie ma potrzeby organizowania systemu radiolokacyjnego od podstaw, a jedynie należy dokonać tylko modernizacji i rozbudowy istniejącego już systemu.

Biorąc pod uwagę zadanie bojowe batalionu, położenie i jego możliwości bojowe oraz położenie i rodzaj zabezpieczanych jednostek, prawdopodobną taktykę działania nieprzyjaciela, a także otrzymane uzupełnienie, to dotychczasowe ugrupowanie batalionu należy wzmocnić dwoma RLP. Jeden zorganizować w rejonie WŁADYSŁAWOWA, a drugi w rejonie SZTUTOWA. Ponadto SRLP należy wyposażyć w nowy sprzęt.

Reorganizację tę należy wykonać stopniowo, bez naruszenia pracy obecnego systemu.

Organizowany RLP w rejonie WŁADYSŁAWOWA ma wykrywać i rozpoznawać obiekty powietrzne, szczególnie w przedziale małych wysokości oraz zabezpieczyć w informację radiolokacyjną WPN - 39 plm OPK, 69 i 70 doar 9 BAR OPK. W związku z tym RLP ten należy wyposażyć w RLS: JAWOR-M2, NIDE, P-40, PRW-9, oraz RL-30 i WP-C2U.

W rejonie SZTUTOWA proponuję zorganizować wysunięty RLP - kompanii radiolokacji, z zadaniem wykrywania i rozpoznania obiektów powietrznych w przedziale małych wysokości oraz zabezpieczenia w informację radiolokacyjną 28 doar 9 BAR OPK. WRLP wyposażyć w RLS: JAWOR-M i BOGOTĘ.

W składzie SRLP proponuję dokonać wymiany RLS: P-40 i PRW-9 na RLS: K-66 i 2xPRW-11. Z uwagi na to, że parametry taktyczno-techniczne RLS K-66 są mało znane przeciwnikowi oraz to, że stacja ta zapewni lepsze zabezpieczenie pod względem radiolokacyjnym działań bojowych 9 BAR i 39 plm OPK z zapasowego SD niż dotychczasowy sprzęt.

Proponowany wariant ugrupowania sił i środków batalionu zapewni obniżenie ciągłej granicy pola radiolokacyjnego do wysokości 200 m w całym sektorze wykrywania batalionu, oraz zwiększy odporność systemu radiolokacyjnego na zakłócenia aktywne i pasywne.

Ponadto ugrupowanie to wpływanie dodatnio na poprawę skuteczności zabezpieczenia radiolokacyjnego działań bojowych 9 BAR i 39 plm OPK, szczególnie na kierunku północnym.

Obliczone wskaźniki możliwości bojowych batalionu w nowym ugrupowaniu pozwalają stwierdzić, że skuteczne zabezpieczenie radiolokacyjne pierwszorzutowych doar 9 BAR OPK na kierunku północnym jest możliwe od wysokości 200 m, a 39 plm OPK od wysokości 400 m ze stref dyżurowania i 6000 m z lotnisk bazowania.

Powyższe proponowane ugrupowanie pozwala określać skład grupowych obiektów powietrznych z różnorodnością w płaszczyźnie poziomej 1000 m i pionowej 800 m.

MELDUNEK SZEFA ŁACZNOŚCI brt OPK
=====

1. Środki rozpoznania radioelektronicznego państw NATO prowadzą ciągle rozpoznanie systemów łączności wojsk OPK. W związku z tym należy zachować ciszę radiową, a dowodzenie i powiadomianie 71 brt OPK oprzeć wyłącznie na łączności przewodowej telefoniczno-telegraficznej przestrzegając ściśle zasady tego dowodzenia i maskowania radioelektronicznego. Środki łączności radiowej proponuje rozwinąć, zamaskować i utrzymać w gotowości do natychmiastowego włączenia.
2. Do czasu zorganizowania nowych posterunków radiolokacyjnych oraz przyjęcia nakezowanego ugrupowania batalionu istniejąca łączność zabezpiecza dowodzenie pododdziałami 71 brt OPK.
3. W planowanym ugrupowaniu batalionu proponuje dokonać w zakresie łączności następujących przedsięwzięć:
  - a/ Nowo organizowane RLP-710 "W" i 714 wyposażać w środki łączności oraz uzupełnić pozostałe RLP sprzętem z dostaw zgodnie z etatem czasu "W", a z pozostałego sprzętu stworzyć odwód i rozmieścić go w rejonie 4 km płn.m. STANISZEWO
  - b/ W łączności przewodowej zapotrzebować dodatkowo dwa łącza telefoniczne i jedno telegraficzne w relacji STANISZEWO-WŁADYSŁAWOWO. Zabezpieczy to pracę bojową 14 krt /RLP-714/ i zorganizowanemu na niej WPN.
Przydzielony jeden obwód telefoniczny w relacji STANISZEWO - SZTUTOWO wykorzystać do potrzeb RLP-710 "W".
  - c/ W łączności radiowej na RLP-710 "W" i 714 w istniejącą sieć domócy 71 brt OPK włączyć odbiorniki radiostacji R-137. Ponadto od tych posterunków zorganizować dwa kierunki meldowania o sytuacji powietrznej z wykorzystaniem wyżej wymienionych radiostacji.
4. Ukształtowanie i pokrycie terenu, dysponowany czas i przewidywana pogoda oraz stan dróg nie utrudnia w sposób zasadniczy organizacji łączności.

5. Siły i środki łączności 71 brt OPK po uzupełnieniu dodatkowym sprzętem pozwalają na zorganizowanie proponowanej łączności w nekazanym czasie.

MELDUNEK ZASTĘPCY DOWÓDCY brt DO SPRAW LINIOWYCH

1. W zakresie wyboru pozycji RLP. Proponuję wysłać dwie skrócone grupy rekonesansowe do WŁADYSŁAWOWA i SZTUTOWA, w celu określenia możliwości wykorzystania istniejących tam pozycji RLP.

W skład każdej grupy powinien wchodzić przedstawiciel dowództwa oraz służb: radiolokacji, automatyzacji, łączności, samochodowej i kwatermistrzowskich.

Każda grupa powinna opracować harmonogram prac przygotowawczych pozycji RLP do rozwinięcia sprzętu i prowadzenia działań bojowych.

2. W zakresie ochrony i obrony elementów ugrupowania bojowego batalionu.

W okresie wprowadzania wyższych stanów gotowości bojowej należy odpowiednio do zagrożenia zwiększać siły i środki ochrony i obrony elementów ugrupowania bojowego batalionu oraz prowadzić rozbudowę inżynieryjną: stanowisk ogniowych, transzei, schronów, obwałowań, zapór i pól minowych.

Do obrony naziemnej przygotować cały stan osobowy batalionu oraz uzgodnić współdziałanie, w zakresie zwalczania nieprzyjaciela naziemnego, z doar 9 BAR, obroną lotnisk bazowania 39 plm OPK, placówkami 3 bWOP oraz posterunkami MO. Przeprowadzić szkolenie z drużynami i plutonami obrony naziemnej elementów ugrupowania bojowego batalionu w zakresie zwalczania grup dywersyjno-sabotażowych nieprzyjaciela.

Obronę przeciwlotniczą elementów ugrupowania bojowego batalionu organizować we współdziałaniu z 9 BAR i 39 plm OPK. Do obrony bezpośredniej PISD wykorzystać baterie armat 37 mm i WKM, a do RLP kompanijnych WKM i broń strzelecką.

Dowodzenie baterią armat 37 mm realizować z PISD.

Plany obrony i ochrony poszczególnych pododdziałów
dostosować do aktualnej taktyki działania nieprzyjaciela
i nowych elementów ugrupowania bojowego.

MELDUNEK SZEFA SŁUŻB TECHNICZNYCH - ZASTĘPCY DOWÓDCY 71 brt OPK
=====

Na podstawie analizy stanu technicznego, ilości i rodzaju posiadanego oraz otrzymanego jako uzupełnienie sprzętu radiolokacyjnego i zautomatyzowanych systemów dowodzenia /ZSD/ stwierdzam, że 71 brt jest w stanie wykonać postawione przed nim dodatkowe zadanie polegające na:

- obniżeniu ciągłej granicy pola radiolokacyjnego na kierunku północnym do 200 m wysokości;
- zabezpieczeniu 69 i 70 doar 9 BAR OPK w dokładną informację radiolokacyjną od wysokości 200 m.

Zorganizowanie dwóch nowych posterunków radiotechnicznych w batalionie RLP714 w m. WŁADYSŁAWOWO i WRLP-710 w m. SZTUTOWO oraz wyposażenie ich w stacje radiolokacyjne nowych typów i wykorzystanie wraz z pozostałymi RLP ugrupowanymi w pierwszym rzucie batalionu pozwoli na obniżenie ciągłej granicy pola radiolokacyjnego na kierunku północnym do 200 m.

Zabezpieczenie radiolokacyjne działań bojowych 39 plm OPK i 9 BAR OPK realizowane będzie jak dotychczas, a ponadto w celu zabezpieczenia 69 i 70 doar w dokładną informację radiolokacyjną od wysokości 200 m, na nowo organizowanym RLP-714 należy, siłami warsztatu KRAS, przystosować antenę radiolinii RL-30 "FAZA" do przesyłania informacji radiolokacyjnej w dwóch kierunkach do tych doar.

Stan techniczny sprzętu radiolokacyjnego i ZSD jest dobry.

Obsługi technicznej OT-3 wymagają stacje radiolokacyjne JAWOR-M2 z RLP-711 i P-15 z RLP-713. Stacjom tym zostało po 100 godzin pracy.

Nowo przydzielony sprzęt radiolokacyjny i ZSD jest fabrycznie nowy. Sprzęt ten po rozwinięciu na pozycjach RLP będzie przystosowany do eksploatacji do 28.3. Wykonują to statowe załogi sprzętu i obsługa warsztatu KRAS.

Dla nowo organizowanych RLP-714 i WRLP-710 są przygotowane wcześniej pod względem inżynieryjnym pozycje dla rozwinięcia sprzętu radiolokacyjnego łącznie z dwoma nasypami o wysokości po 6 m.

Do odbioru uzupełnienia sprzętu radiolokacyjnego i ZSD, przybywającego na stację wyładowniczą PKP w m. BRUSY o 20.00 25.3 proponuję wydzielić grupy techniczne celem rozładowania transportu, sformowania kolumn marszowych i przejazdu na poszczególne RLP jak następuje:

- inżynier do spraw radiolokacji wraz z trzema technikami z RLP-710 odpowiednią ilością kierowców i żołnierzy służby zasadniczej odbierze JAWOR-2M, NIDĘ, RL-30 i WP-02 dla nowo organizowanego RLP-714 w m. WŁADYSŁAWOWO;
- technik radiolokacji ze składu WRLP-710 wraz z kierowcą i trzema żołnierzami służby zasadniczej odbierze radiolinię RL-30 i samochodem ciężarowym przewiezie na wysunięty posterunek w m. SZTUTOWO;
- manewrem sprzętu radiolokacyjnego z RLP-710 m. KARTUZY do m. SZTUTOWO kierować będzie dowódca WRLP-710.

Manewry dokonywane będą w porze nocnej.

Techniczne i materiałowe zabezpieczenie eksploatacji sprzętu radiolokacyjnego i ZSD 71 brt zapewnione zostanie na bazie istniejących w batalionie warsztatów KRAS, warsztatu naprawy bieżącej, zestawów części zamiennych na poszczególnych stacjach radiolokacyjnych i ZSD oraz magazynu radiolokacji i ZSD. Nowo przydzielony sprzęt radiolokacyjny i ZSD posiada pełne uкомплектовanie w części zamienne i środki ciągu. Stan ukompletowania w części zamienne na pozostałych stacjach radiolokacyjnych i ZSD wynosi 80%. Uzupełnienie zestawów części zamiennych i materiałów do 100%, nastąpi po otrzymaniu zaopatrzenia materiałowo-technicznego z magazynu 7 BRT w m. CZERSK w dniu 26.3. Uzupełnienie to zapewni eksploatację sprzętu radiolokacyjnego i ZSD w okresie trzech miesięcy.

Ruchome warsztaty KRAS wykorzystywane będą do wykonywania sezonowych obsług technicznych /OS/, rocznych obsług technicznych /OT-2/ i usuwania poważniejszych awarii i uszkodzeń w poszczególnych RLP. Obsługi techniczne codzienne /OC/, bieżące /OB/ i miesięczne /OT-1/ wykonywane będą siłami załóg sprzętu radiolokacyjnego i ZSD.

Aby zapewnić sprawniejsze usuwanie uszkodzeń sprzętu na poszczególnych RLP i umożliwić szybsze dostarczanie materiałów i części zamiennych w wypadkach nieprzewidzianych awarii, pro-

ponuję zwrócić się z prośbą do dowódcy 7 BRT o przydzielenie dodatkowego warsztatu KRAS-1p.

Obsługi techniczne OT-3 stacji radiolokacyjnych JAWOR-M2 z RLP-711 i P-1T z RLP-713 wykonane będą w warsztatach elektrycznych 7 BRT w m. CZERSK. Czas trwania obsługa OT-3 potrwa przypuszczalnie około 2 miesięcy. W tym czasie wykrywanie i śledzenie obiektów na małych wysokościach na RLP-713 zabezpieczy przystosowany do wykonywania tych zadań wysokościomierz radiolokacyjny PRW-11 będący na stanie tego RLP.

MELDUNIK
=====

KWATERMISTRZA 71 BATALIONU RADIOTECHNICZNEGO O MOŻLIWOŚCIACH
KWATERMISTRZOWSKIEGO ZABEZPIECZENIA DZIAŁAŃ BOJOWYCH WG STANU
NA 12.00 26.3.

I. ZADANIA SŁUŻB KWATERMISTRZOWSKICH PODCZAS OSIĄGANIA WYŻSZYCH
STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ.

1. Podczas osiągnięcia stanu podwyższonej gotowości bojowej służby kwatermistrzowskie wykonują poniższe ważniejsze zadania:
  - przygotowują przyjęcie rezerwistów i sprzętu technicznego do uzupełnienia etatów czw;
  - składają zapotrzebowania do OW na brakujący sprzęt kwatermistrzowski dla **nowo formowanych pododdziałów**;
  - sprawdzają stan posiadanych zapasów materiałowych i przygotowują je do wydania;
2. Po wprowadzeniu stanu pełnej gotowości bojowej będzie wykonywać się:
  - przyjęcie rezerwistów na uzupełnienie etatów czw oraz **nowo formowanych pododdziałów** batalionu;
  - wyposażenie **nowo formowanych pododdziałów** w sprzęt kwaterunkowy, żywnościowy i środki osobistego użytku;
  - kwatermistrzowskie zabezpieczenia pracy bojowej batalionu.
3. W ramach mobilizacji uzupełnia się w ciągu 8 godzin:

- w całości brt	- 220 ludzi;
- w nowych pododdziałach	- 180 ludzi;

Razem	400 ludzi;

II. STAN SPRZĘTU I ŚRODKÓW MATERIAŁOWYCH:

1. Ukompletowanie w sprzęt :

Służby kwatermistrzowskie 71 brt w sprzęt **ukompletowane**
są w 80%. Współczynnik sprawności technicznej wynosi 0,95.

2. Szczegółowe dane sprzętu są następujące :

Lp.	Wyszczególnienie	Jm	S t a n		Uwagi
			brt	krt	
1.	Samochód osobowy	szt.	1	-	
2.	Sam. osobowo-terenowy	"	1	1	
3.	Sam. ciężarowy 4 t.	"	4	1	
4.	Sam. dostawczy	"	1	1	
5.	Autobus	"	1	-	
6.	Mikrobus	"	1	1	
7.	Sam. cysterna poliwa 4,5m ³	"	2	-	
8.	Przyczepa transp. 3-4t.	"	4	1	
9.	Przyczepa transp. 0,5t.	"	1	-	
10.	Motopompa p/poż.	"	1	-	
11.	Przyczepa kuchnia polowa	"	2	1	
12.	Przyczepa zb. na wodę	0	1	1	
13.	Przyczepa arg. śniegowy	"	1	1	
14.	Osinobus	"	-	1	

Uzupełnienie sprzętu w nowo przydzielonych kompaniach realizowane będzie siłami kwatermistrzostwa batalionu z 50 Sint. MIASTKO.

III. STAN ZAPASÓW ŚRODKÓW MATERIAŁOWYCH :

1. Paliwo samochodowo-traktorowe :

- a/ benzyna samochodowa - jest 3 jn/ 65322 kg, co zabezpiecza potrzeby na 16 dni działań bojowych ;
- b/ olej napędowy - 2 jn / 8514 kg, co zabezpiecza potrzeby na 8 dni działań bojowych;
- c/ uzupełnienie zapasów paliwa samochodowo-traktorowego realizowane będzie ze składów CPN;
  - 11 zkrt - z LĘBORKA;
  - 12 zkrt - z LĘBORKA;
  - 13 zkrt - z ELBLĄGA;
  - 10 zkt - z KOŚCIERZYNY;
  - 14 krt - z LĘBORKA.

2. Żywność :

Stan żywności wg należności "ż" :

- w plutonie zaopatrzenia brt - 5 rdz;
- w każdej krt po 3 rdz; .

Dalsze zaopatrywanie realizowane będzie z okręgowych składnic intendenckich i żywnościowych:

- 5 OWInt - MIASTKO;
- 2 OSZ - STAROGARD GD.

3. Zapasy przedmiotów zaopatrzenia, mundurowego wynoszą 100% stanu etatowego z wyjątkiem umundurowania na stan mobilizacyjny i funduszu wymiennego. Dalsze zaopatrywanie realizowane będzie ze składnic OW:

- 5 OSInt - MIASTKO
- 3 OSM - PASLEK.

IV. ORGANIZACJA DOWOZU ŚRODKÓW MATERIAŁOWYCH :

1. Możliwości zakładowe transportu brygady wynoszą :

- transport ogólnego przeznaczenia - 74 tony ;
- transport nalewczy - 8 ton;

Z tego na jedną kompanię przypada :

- transport ogólnego przeznaczenia - 12 tony;
- transport nalewczy - 1,3 tony;

2. Dowóz środków materiałowych ze składnic transportem 7 BRT, 7 KOPK, ze składnic OW, CPN i batalionowego punktu gospodarczego transportem 71 brt oraz częściowo transportem poszczególnych kompanii.

v. KWATERMISTRZOWSKIE ZABEZPIECZENIE MANEWRU :

1. Kwatermistrzowskie zabezpieczenie sztabu batalionu organizują osobiście poprzez wydzielenie czołówki kwatermistrzowskiej z odpowiednimi siłami i środkami.

2. W poszczególnych kompaniach zabezpieczenia kwatermistrzowskiego również przy wykorzystaniu sił i środków rzutu

kuaternistrzowskiego, organizuje kuaternistrz krt.

3. Żywnienie stanów osobowych poszczególnych kompanii na bazie jednostek gospodarczych CPK lub znajdujących się w pobliżu miejsc rozmieszczenia. Żywnienie sztabu brt na bazie bpg, zakwaterowanie w początkowej fazie w warunkach polowych /wykorzystanie okolicznej zabudowy/, a następnie we własnych pomieszczeniach.

VI. ZABEZPIECZENIE TECHNICZNE

Organizacja napraw uszkodzonego sprzętu kuaternistrzowskiego w zakresie napraw drobnych na miejscu siłami służb kuaternistrzowskich. Naprawy średnie i główne sprzętu MPS w RMNS MPS WOPK GARDEJA. **Naprawy** średnie i główne sprzętu żywnościowego i mundurowego w 5 OSInt. w m. MIASTKO. Ewakuacja sprzętu realizowana będzie siłami etatowych grup weryfikacyjno-ewakuacyjnych KOPK i OTK.

VII. ZABEZPIECZENIE MEDYCZNE

1. Zabezpieczenie chorych i rannych, których leczenie trwa do 5 dni, odbywać się będzie w bpm 71 brt.
2. Zabezpieczenie medyczne chorych i rannych, których leczenie trwa powyżej 5 dni, odbywać się będzie w szpitalach wojskowych i w cywilnych następująco :
  - 10 szrt - Gdynia, Elbląg;
  - 11 szrt - Elbląg, Malbork;
  - 12 szrt - Gdynia, Wejherowo;
  - 13 szrt - Elbląg, Malbork;
  - 14 szrt - Gdynia, Wejherowo;
  - Sztab 71 brt - Gdynia, Wejherowo.

Ewakuacja transportem medycznym 71 brt, transportem przygotowanym brt oraz transportem pss 7 KOPK.

3 Zabezpieczenie w sprzęt medyczny i środki opatrunkowe
w OSSanit. SZTUM.

VIII. KIEROWANIE SŁUŻBAMI KWATERNISTRZOWSKIMI :

1. Kierowanie służbami kwatermistrzowskimi 71 brt ze stanowiska dowodzenia rozwiniętego przy sztabie batalionu w m. STANISZEWO.
2. Łączność utrzymuję :
  - z pomocnikiem dowódcy brygady ds. kwatermistrzowskich;
  - z dowódcami drużyn zaopatrzenia poszczególnych kompanii radiotechnicznych.Do zbioru informacji i meldunków wykorzystuję łączność telefoniczną oraz łączność radiową w sieci dowodzenia brt.
3. Moim zastępcą jest szef zaopatrzenia żywnościowego.

W N I O S K I :

1. Służby kwatermistrzowskie są w pełni przygotowane do mtz działań bojowych 71 brt.
2. W pracy swej szczególną uwagę zwracam na kwatermistrzowskie zabezpieczenie osiągania WSGE przez nowo przydzielone kompanie radiotechniczne.

MELDUNEK /PROPOZYCJE/ SZEFA SZTABU brt OPK
=====

1. Współdziałanie batalionu z sąsiadami /9 BAR, 39 plm, 72 brt, 73 brt i 63 brt OPK/ proponuję realizować według dotychczasowych zasad. W toku działań bojowych zwrócić większą uwagę na wykorzystanie informacji o celach nisko lecących i o małej skutecznej powierzchni odbicia.

Proponuję zorganizować dodatkowo współdziałanie batalionu z 4 prplot i 43 plm w zakresie wymiany informacji o sytuacji powietrznej w celu poprawy możliwości wykrywania i rozpoznania obiektów powietrznych na kierunkach północno-zachodnim i południowo-wschodnim. Informacje z 4 prplot i 43 plm przekazywać na planszet batalionu za pomocą łączności przewodowej, w układzie współrzędnych siatki OP.

Informacje o sytuacji powietrznej z 3 BWOP proponuję przekazywać w relacji placówka WOP - kompanie radiotechnicznej. Taki sposób przekazywania informacji zmniejsza czas opóźnienia informacji i odciąża obsługę SD batalionu od opracowania danych pochodzących z posterunków obserwacji wzrokowej.

Informacje od placówek WOP powinny przyjmować 11, 12 i 14 kompanie radiotechniczne za pomocą łączności przewodowej lub radiowej.

2. Dowodzenie batalionem proponuję realizować w dalszym ciągu z PłSD, a w wypadku jego zniszczenia z ZSD /SRLP/. Dowodzenie z PłSD realizuje zasadnicza grupa dowodzenia, a z ZSD - zapasowa. Na PłSD utrzymywać dwuzmianową grupę dowodzenia oraz jednozmianową grupę planowania i zabezpieczenia działań bojowych. Dowodzenie pododdziałami w zakresie prowadzenia rozpoznania radiolokacyjnego prowadzić na podstawie wniosków z oceny nieprzyjaciela i porównywania informacji uzyskanych z sieci powiadania, współdziałających jednostek i środków własnych, oraz analizy możliwości bojowych poszczególnych pododdziałów.

Do wykrywania i śledzenia obiektów nisko lecących wykorzystywać głównie RLS: JAWOR-M2 i PRW-13 oraz posterunki obserwacji wzrokowej. Natomiast do wykrywania i śledzenia obiektów

w stratosferze wykorzystać głównie RLS: P-14, P-37, PRW-13 i NIDA. Charakterystykę obiektów powietrznych określać na podstawie danych uzyskanych od RLS: P-37, PRW-9 i NIDA oraz od współdziałających jednostek.

W celu zmniejszenia wpływu zakłóceń radiolokacyjnych na skuteczność pracy systemu radiolokacyjnego proponuję stosować wszelkie przedsięwzięcia techniczne, dotyczące użycia układów przecinzakłócenionych włącznie z przestrajaniem RLS na zapasowe częstotliwości. W wypadku wystąpienia zakłóceń w całym zakresie pracy RLS i braku możliwości stłumienia ich sposobami technicznymi główny wysiłek skupić na śledzeniu źródeł zakłóceń metodą pelengacji.

Celem zapewnienia rytmicznego przekazywania danych o sytuacji powietrznej grupowanie obiektów powietrznych realizować już na szczeblu kompanii, dążąc do tego, aby pododdział nie przekazywał więcej informacji niż o 10 obiektach.

Do zabezpieczenia radiolokacyjnego działań bojowych 9 BAR i 30 plm OPK wykorzystać RLS: P-37, JAWOR-M2, PRW-9, PRW-13, NIDA i P-14. Dowodzenie kompaniami w zakresie zabezpieczenia radiolokacyjnego ograniczyć do wskazywania pododdziałom celów powietrznych oraz samolotów myśliwskich lub dywizjonów ogniowych, które będą zwalczać ten cel.

Komendy dowodzenia przekazywać za pomocą łączności przewodowej lub radiowej z wykorzystaniem aparatury TJ lub tablic sygnałowych.

MELDUNEK DECYZJI DOWÓDCY 71 brt OPK
=====

1. Oceniam, że dołot ŚNP nieprzyjaciela do obiektów uderzeń położonych w sektorze ugrupowania batalionu może być wykonany z kierunków: północno-zachodniego i zachodniego, w przedziale małych wysokości i pod osłoną intensywnych zakłóceń radiolokacyjnych stosowanych przez środki lotnicze, morskie i naziemne, szczególnie w zakresie dcm i cm.

W uderzeniach mogą brać udział samoloty typu F-5N, F-104G, JAGUAR, F-16, F-4, F-111 i F-15, a przy przejściu do działań z BJ również rakiety typu: PERSHING, POSEJDON i POLARIS.

Liczę się z tym, że w sektorze wykrywania może działać jednocześnie około 20 celów powietrznych w składzie 40-60 samolotów.

Spodziewam się, że w pierwszych nalotach nieprzyjaciel skupi główny wysiłek na walce o panowanie w powietrzu, atakując lotniska 39 plm OPK, dywizjony ogniowe 9 BAR OPK oraz RLP-711, 714, 712 i 710. Uderzenia na RLP nieprzyjaciel może wykonać 2-4 samolotami za pomocą bomb odłamkowych, napalmowych, paliwo-powietrznych i rakiet typu SHRIKE i STANDARD ARM.

W następnych nalotach nieprzyjaciel może przystąpić do niszczenia portów i baz MW: GDYNIA, GDAŃSK i HEL oraz obiektów komunikacyjnych i przepraw wodnych: KARTUZY, TCZEW, MALBORK, SIEROWO i ELBLĄG.

Liczę się również z możliwością działania grup dywersyjno-sabotażowych nieprzyjaciela na elementy ugrupowania bojowego batalionu.

2. Zgodnie z postawionym zadaniem bojowym główny wysiłek batalionu zamierzam skupić na zabezpieczeniu radiolokacyjnym działań bojowych 9 BAR i 39 plm OPK oraz wykrywaniu i rozpoznaniu obiektów powietrznych w przedziale małych wysokości.

3. W tym celu zdecydowałem:

Zorganizować dwa dodatkowe posterunki radiolokacyjne i dokonać wymiany sprzętu radiolokacyjnego w składzie SRLP.

Jeden posterunek RLP-714 zorganizować w rejonie WŁADYSŁAWOWA, a drugi WRLP - kompanii radiolokacji w rejonie SZTUTOWA.

RLP-714 wyposażać w RLS: JAWOR-M2 i NIDĘ oraz ZSD WP-02U - dostarczone z odvodu, a także w RLS: P-40 i PRW-9 - wycofane ze składu SRLP. Posterunek ten ma wykrywać i rozpoznawać obiekty powietrzne, głównie w I warstwie pola radiolokacyjnego oraz zabezpieczyć w dokładną informację radiolokacyjną WPN-39 plm OPK, 69 i 70 doar 9 BAR OPK.

Wysunięty RLP - kompanii radiolokacji wyposażać w RLS: JAWOR-M i BOGOTĘ-M. Zadaniem jego jest wykrywać i rozpoznawać obiekty powietrzne, głównie w pierwszej warstwie pola radiolokacyjnego oraz zabezpieczyć w dokładną informację radiolokacyjną 28 doar 9 BAR OPK.

W składzie SRLP dokonać wymiany RLS: P-40 i PRW-9 na RLS: K-66 i 2 x PRW-11, w celu zwiększenia możliwości zabezpieczenia radiolokacyjnego działań bojowych 9 BAR i 39 plm OPK z zapasowego SD.

4. W nowym ugrupowaniu batalion będzie posiadał możliwości zabezpieczenia pod względem radiolokacyjnym działań bojowych 9 BAR OPK - na kierunku północnym - od wysokości 150-200 m, a 39 plm OPK - na tym samym kierunku - od wysokości 300-400 m. Ponadto, w ugrupowaniu tym batalion będzie posiadał większe możliwości wykrywania, rozpoznania i śledzenia celów powietrznych wykonujących lot na małych wysokościach i pod przykryciem zakłóceń radiolokacyjnych.

5. Dowodzenie batalionem będę realizował osobiście z PiSD w sposób scentralizowany. Moimi zastępcami na PiSD jest - szef sztabu, na ZSD - zastępca do spraw liniowych.

Zdecydowałem również zorganizować dodatkowe ognie współdziałania z 4 prplot i 43 plm, w celu zwiększenia możliwości batalionu w prowadzeniu rozpoznania radiolokacyjnego obiektów powietrznych na kierunkach: północno-zachodnim i południowo-wschodnim.

6. Pełną gotowość bojową w nowym ugrupowaniu batalion osiągnie
o 6.00 2 kwietnia.

MELDUNEK BOJOWY DOWÓDCY 71 brt OPK

=====

DOWÓDCA 7 BRT OPK

MELDUNEK BOJOWY 71 brt OPK nr 1 SD - STANISZEWO 2.04 10.30

Mapa 1 : 200 000 wydanie 1979 r.

1. W godzinach od 8.00 do 9.30 2.04 nieprzyjaciół wykonał uderzenia na RLP-710 i 711 oraz lotniska WEJHEROWO i PRUSZCZ GDAŃSKI, doar 25, 27, 28 i 29 9 BAR OPK samolotami typu F-16, F-4, F-104, F-5N głównie z kierunków północnego i północno-wschodniego. Ogółem w nalocie brało udział około 90 samolotów w składzie 24 celów powietrznych. Samoloty ugrupowane były w klucze i pary. Odstępy między kluczami 5-6 km, a parami 2-3 km. Nalot wykonany był na wysokościach od 100 do 1000 m. Główny wysiłek działań ŚNP nieprzyjaciół skierowany był na zwalczaniu środków OP. Taktyka działań lotnictwa nieprzyjaciół nie uległa zmianie. Podczas nalotu przeciwnik stosował intensywne, aktywne, zakłócenia radiolokacyjne zakresu dcm i cm. Posterunki radiolokacyjne atakowane były parami samolotów, z użyciem bomb burzących i napalmowych oraz rakiet samonaprowadzających się typu STANDARD ARM.
2. W sektorze obserwacji batalionu działało około 80 samolotów w składzie 18 celów powietrznych. Batalion zabezpieczył naprowadzenie 28 samolotów myśliwskich 39 plm OPK na 6 celów powietrznych oraz realizował wskazanie 10 celów powietrznych dla doar 9 BAR OPK.
3. W rezultacie uderzeń ŚNP nieprzyjaciół zniszczone zostały na:
  - RLP-710 RLS: P-14, PRW-16, PRW-13 i NIDA;
  - RLP-711 RLS: P-37, PRW-13 i NIDA oraz schron kompanii.Uszkodzeniu uległy na RLP-710 RLS: P-37 i PRW-13, których remont potrwa około 4 godzin. Straty w stanie osobowym wynoszą 45 zabitych /w tym 4 oficerów, 8 chorążych, 10 podoficerów i 23 szeregowców/ i 63 rannych /w tym 3 oficerów, 4 chorążych, 15 podoficerów i 41 szeregowców/.

4. Na skutek częściowego zniszczenia RLP-711 zdecydowałem wykonać manewr pozostałym sprzętem tej kompanii /w tym RLS JAWÓR-M2/ na pozycje zapasową nr 1 oraz wzmocnić wyposażenie tego RLP wysokościomierzem PRW-9, ze składu RLP-714, w celu odtworzenia RLP-711 na pozycji zapasowej. Ponadto wykonać manewr RLS PRW-13 z RLP-713 na RLP-710 w celu wzmocnienia tego RLP. Gotowość do działań w nowym ugrupowaniu batalion osiągnie o 16.30 2.4.
5. Dowodzenie brt realizowane będzie na dotychczasowych zasadach. Współdziałanie z sąsiadami przebiegało sprawnie. Stan zapasów materiałowo-technicznych zgodny z normami.

SZEF SZTABU 71 brt

DOWÓDCA 71 brt

Wydrukowano w 30 egz.

Egz.nr 1-30 Bibl.Nauk.OZS

Wyk. płk Żebrowski

Druk.ASG WP nr Pf-548/Pf-2637/WW

